

Piet,

Het is ongewoon en buiten alle Bijbelse normen hoe jij je durft uit te spreken over Daan, niet alleen over Daan, maar ook over anderen. Nu ik meer van je gelezen heb, o.a. in het boek "om al Uw werken te vertellen", waarin je in een meditatie suggereert dat de rechtvaardigmaking plaats vindt in een stenen hart, vrees ik het ergste! Op bladzijde 69 (lees het a.u.b.) schrijf je namelijk het volgende: "Ja, zo is het ook, want Hij wacht om genadig te zijn als alles mis is en ons hart op slot zit en zo hard is als diamant. Ja, dan komt hij." - NEE, DAN KOMT HIJ NIET! - Verder schrijf je dat: "Hij komt door gesloten deuren." Ja, dit geldt voor de Zijnen, niet voor hen die nog niet gerechtvaardigd zijn. Hij kwam door gesloten deuren na Zijn opstanding en verscheen daar aan de Zijnen, die al gerechtvaardigd waren. Het harde hart, waar jij over spreekt in de rechtvaardigmaking, past wel in de trant van je schrijfstijl en je omgang met anderen, met name kinderen van God.

In tegenstelling tot wat jij beweerd dat Christus komt in een versteent hart, wat zo hard is als diamant, hierover lezen wij in Gods woord het volgende, namelijk: "Dat Hij op de dag van Zijn heirkraft een zeer gewillig volk heeft - psalm 110:3 -. Dit is de dag waarop Christus Zijn intrek neemt in een verloren ziel, daar wordt Hij geschonken aan verloren zondaren, en dezen worden hersteld in de verbroken gemeenschap met God. Op deze dag, dat heerlijke uurtje der minne, is dat volk zeer gewillig gemaakt om Christus te ontvangen en aan te nemen, als Profeet, Priester en Koning. Lees de kanttekeningen maar psalm 110 vers 3! Christus komt door open deuren in het stuk van de rechtvaardigmaking, want de ijzeren grendels zijn aan stukken geslagen, een gebroken geest, een gebroken en verslagen hart, ja, daar neemt Hij zijn intrek in. De eerste pinksterlingen werden doorstoken in hun hart, zo werden de ijzeren deuren van het hart geopend om Christus te ontvangen en aan te nemen door het geloof. Het begint met de droefheid naar God, dat zal resulteren in een onberouwelijke bekering die tot de zaligheid leidt, dat is het gelovig ontvangen en aannemen van Christus. De trekkende liefde van de Vader tot de Zoon, is het voorbereidende werk wat altijd aan de zaligheid voorafgaat. Of een ziel dit meteen kan verklaren, is wat anders, want hij loopt in het wonder en niet in theologische beschouwingen en dogmatische veronderstellingen. Dit zijn immers de kleinen in Christus, die wij niet moeten ergeren, maar moeten voeden met de onvervalste melk in de eerste beginselen van het geloof. Wij zouden kunnen spreken van de evangelische trekking van de Vader tot de Zoon, want de wet heeft zijn functie al gedaan in het overtuigen van zonde, omdat zij nog niet in Hem geloven - Joh. 16:8 -, maar het evangelie neemt hier de functie van de wet over, in het trekken van de verloren zondaar naar Christus toe en de Heilige Geest zal ze in deze weg voeren met smeking en gewezen. De ware droefheid naar God wordt daarom ook gevonden in het Evangelie en niet in de wet, het zijn immers de goedertierheden des Heeren die een mens bewegen tot de ware bekering en dit gaat aan de komst van Christus in de ziel vooraf. Piet, Gods Woord leert ons dat velen een schijn van godzaligheid hebben, maar dezelve metterdaad verloochenen in woorden, werken en gedachten. Het zaligmakende geloof is niet een weg in goddeloosheid, maar is een weg naar de godzaligheid, een wandelen in de liefde van Christus, waarbij het geloof openbaar komt in de werken der liefde. Toon mij daarom uw geloof uit uw werken! Wanneer iemand het ware geloof deelachtig denkt te zijn en hij vertoont de werken der duivelen, dan is zijn geloof slechts een hersenspinsel. Oh ja, zeker, men kan de talen der engelen spreken, profeteren gelijk een Bileam, preken gelijk een Judas, maar als wij de liefde missen, zijn we slechts een klinkend metaal en een luidende schel - 1 Kor. 13:1. Waar is de bewogenheid in ons leven? Kunnen anderen om ons heen zien dat wij een wandelende brief van Christus zijn? Wordt God verheerlijkt in de vrucht van een godzalige en heilige wandel in ons leven? Aan onze kant is het altijd tekort, zeker, maar dat betekent wel dat de wereld en de godsdienst aan ons moet kunnen zien, hetgeen Gods Woord zegt: "en gij geheel anders!"

W.g.

Vincent den Boef

Reactie van Piet Burggraaf :

Boef: Het is ongewoon en buiten alle bijbelsenormen hoe jij je durft uit te spreken over Daan, niet alleen over Daan, maar ook over anderen.

GPPB.: Dat je geen bewijzen voor je banale lastertaal aanvoert, is, omdat je boef heet en een slinkse boef bent. Dat de duivel je zodanig kan bespelen, is veelzeggend en veelvoorkomend. Zijn listige aanslagen zijn me evenwel niet onbekend. Ik had je email al lange tijd geblokkeerd net als die van Kleen schizofreen. Na die hoge verwaandheidsreacties net na je terugkomst in NL heb ik je mail (en die van Kleen) geblokkeerd en ik heb nooit meer iets van jullie gelezen. Ik was dus op deze mail van je niet bedacht en je mail was geopend voor ik kon bedenken dat die van jou was, want anders was jou email direct in de kliko verdwenen. Ik ontvang al genoeg van dat soort verwaand-hoogmoedige vuilnis per email. Maar het moest dus toch zo zijn, want er bestaan geen toevalligheden en nu ik je email geopend heb, zal ik je ook te woord staan met het Woord onzes Gods. Houd je maar vast! Wat jij aan leugenverhalen spint, komt voort uit een strik des duivels. Dat geldt jullie beiden. Jullie zijn als nieuwelingen (1 Tim, 3:6) gaan lopen en snateren. De vruchten zijn er dan ook duidelijk naar. Maar bedenk: jullie beider lastertongen neigen naar de zonde tegen de Heilige Geest en ik heb dit nog nooit meegemaakt met ware kinderen Gods. De waarheid een beetje verkrachten met sentiment en mijn schrijven diaboliseren, maar daar vang je GPPB niet mee. We hebben jou, boef, hier leren kennen als een hoogbekeerd achterklappend lasterventje, wat later ook duidelijk is gebleken toen je weer terug was in NL. Jij bent net als Kleen in een strik van hoogmoed gevallen door zelf te gaan lopen (schrijven), terwijl de ware discipelen van Christus moesten wachten, totdat zij werden aangedaan met kracht uit den Hoge, voordat zij werden uitgezonden. Omdat ik mezelf er ook schuldig aan voel, namelijk aan jullie beider betovering, omdat ik jullie beiden haastig de handen opgelegd heb, dien ik je bij deze van replek. Jou politieke partijdigheid voor Kleen is een bewijs dat je nog nooit aan de zijde Gods geplaatst bent. Kleen lastert en spuit allerlei ongenueanceerde leugengal in mijn richting, omdat hij zwanger is van de afgunst, hetgeen me echter niet deert, maar dat Kleen-fenomeen keer jij om door te zeggen dat ik het doe. God heeft jullie beiden met schizofrenie geslagen. Dat is duidelijk en het wordt ook door anderen duidelijk opgemerkt, zelfs door kinderen in het verstand. Ik heb Kleen slechts zakelijk weerlegd op zijn vervloekte doperse visie op de kinderdoop en hem ontdekt aan zijn duivels lage oogmerken op grond van Gods Woord. Kleen is een ordinaire domineeslikker, eentje die de verschrikkelijk veinst met de Joden en met andermans kalveren ploegt. Dat moge scherp klinken, maar het is feitelijk. Dus dat moest gezegd worden en ik doe het nu in aller tegenwoordigheid, zoals Gods Woord mij leert in Galaten 2:14 en in 1 Tim. 5:20.

Boef: Nu ik meer van je gelezen heb, o.a. in het boek "om al Uw werken te vertellen", waarin je in een meditatie suggereert dat de rechtvaardigmaking plaats vindt in een stenen hart, vrees ik het ergste! Op bladzijde 69 (lees het a.u.b.) schrijf je namelijk het volgende : "Ja, zo is het ook, want Hij wacht om genadig te zijn als alles mis is en ons hart op slot zit en zo hard is als diamant. Ja, dan komt hij." - NEE, DAN KOMT HIJ NIET! -

GPPB: Dan ben jij NIET gerechtvaardigd, mijn beste, want dan kom HIJ wel! God is een God die niet een weke zondaar rechtvaardigt, maar een goddeloze, Die op het moment van rechtvaardiging de boeien des duivels in stukken breekt, (waarin een dode zondaar geketend ligt) door Zijn Zoon in zijn hart te openbaren TOT rechtvaardigmaking. Volgens jou zijn die boeien dus al verbroken als de rechtvaardiging nog moet plaatsvinden. Een grotere ketterij kan ik me op dit moment niet bedenken.

Boef: Verder schrijf je dat: "Hij komt door gesloten deuren." Ja, dit geldt voor de Zijnen, niet voor hen die nog niet gerechtvaardigt zijn. Hij kwam door gesloten deuren na Zijn opstanding en verscheen daar aan de Zijnen, die al gerechtvaardigd waren. Het harde hart, waar jij over spreekt in

de rechtvaardigmaking, past wel in de trant van je schrijfstijl en je omgang met anderen, met name kinderen van God.

GPPB.: Christus komt ook door gesloten deuren op het moment van rechtvaardiging. Dat leert Gods heilig Woord zelf: *"De Geest des Heeren is op Mij, daarom heeft Hij Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden, om den armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen, die gebroken zijn van hart; om den gevangenen te prediken loslating, en den blinden het gezicht, om de verslagenen heen te zenden in vrijheid; om te prediken het aangename jaar des Heeren", Luk. 14:18-19.* En in Johannes 8:36: *"Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn."* Vrij zijn van de banden des doods, van de ketenen der hel en des duivels, van een stenen hart, dat doet Christus in de rechtvaardigmaking. De Heere zegt in Zijn Woord, bij monde van de profeet Ezechiël: *"En Ik zal hun enerlei hart geven, en zal een nieuwen geest in het binnenste van u geven; en Ik zal het stenen hart uit hun vlees wegnemen, en zal hun een vlezen hart geven", Ezech. 11:19. "En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwen geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlesen hart geven", Ezech. 36:26.* Dat geschiedt in de rechtvaardigmaking, hetgeen jij als een rijke jongeling ontkent! Je doet dus grof aan Schriftkritiek. Dat komt van al die hoogmoed, want hoogmoed komt voor de val.

Boef: In tegenstelling tot wat jij beweerd dat Christus komt in een versteent hart, wat zo hard is als diamant, hierover lezen wij in Gods woord het volgende, namelijk: "Dat Hij op de dag van Zijn heirkraft een zeer gewillig volk heeft - psalm 110:3 -.

GPPB.: Psalm 110:3 handelt NIET over de rechtvaardiging, maar over Gods gerechtvaardigde volk en knechten. Jij verdraait en diaboliseert! In Psalm 110:3 staat: *"Uw volk zal zeer gewillig zijn op den dag Uwer heirkraft, in heilig sieraad; uit de baarmoeder des dageraads zal U de dauw Uwer jeugd zijn."* Dat slaat op Gods ware knechten die zeer gewillig gemaakt zijn om onder de banier van Koning Jezus te strijden, want de dienst des Heeren is geen slavendienst, maar een liefdedienst. De Psalmist zingt ervan en ik met hem: *"Mijn hart, o Hemelmajesteit, is tot Uw dienst en lof bereid."* Net als Jesaja, die zojuist gerechtvaardigd was en zijn zonden verzoend gekregen had, en als dan de Heere vraagt: "Wie zal Ik zenden?" Dan zegt de gerechtvaardigde en gewillig gemaakte Jesaja: *"Zendt mij henen!"* Dus je raaskalt als een koploze kip.

Boef: Dit is de dag waarop Christus Zijn intrek neemt in een verloren ziel, daar wordt Hij geschonken aan verloren zondaren, en dezen worden hersteld in de verbroken gemeenschap met God. Op deze dag, dat heerlijke uurtje der minne, is dat volk zeer gewillig gemaakt om Christus te ontvangen en aan te nemen, als Profeet, Priester en Koning. Lees de kanteningen maar psalm 110 vers 3!

GPPB.: Ja, gewillig gemaakt om hun vonnis te ondertekenen, want VIJANDEN worden met God verzoend door de dood Zijns Zoons en dan valt genade VRIJ.

O, dus jij leert de rechtvaardiging van de gewillige zondaar. Man, dat is puur rooms geklater en ik wedersta je in je vrome aangezicht, omdat je nog tien keer erger dan de veinsende Petrus te bestraffen bent. Maar eer is 1 groot verschil met jullie en de veinzende Petrus; Petrus heeft nooit de bestraffende Paulus van een klinkend metaal durven beschuldigen, omdat Paulus hem keihard de waarheid aanzegde, integendeel, Petrus viel voor de waarheid, omdat het Gods Waarheid was, gelijk Petrus betuigt in 2 Petrus 3:16.

Boef: Christus komt door open deuren in het stuk van de rechtvaardigmaking, want de ijzeren grendels zijn aan stukken geslagen, een gebroken geest, een gebroken en verslagen hart, ja, daar neemt Hij zijn intrek in.

GPPB.: Dus je leert ook nog eens geestelijk leven voor de rechtvaardigmaking. Je bent dus teruggevallen in de gevaarlijke GG-leer. Dat heb je van al die nameloze hoogmoed. Een gebroken geest en een verslagen hart zijn vruchten van de rechtvaardigmaking en de inwoning des Geestes, gelijk Psalm 51:19 leert: "De offeranden Gods zijn een gebroken geest; een gebroken en verslagen hart zult Gij, o God! niet verachten." Buiten Christus bestaan er geen gebroken en verslagen harten. Anders zou er sprake zijn van offeranden Gods buiten de enige Offerande van Christus. Gij dwaalt dus zeer.

Boef: De eerste pinksterlingen werden doorstoken in hun hart, zo werden de ijzeren deuren van het hart geopend om Christus te ontvangen en aan te nemen door het geloof.

GPPB.: Bij de Pinksterlingen betekent "Verslagen": "doorstoken", met een pijl doorboort. Dat is heel iets anders dan hetgeen Gods Woord leert in Psalm 51:19.

Boef: Het begint met de droefheid naar God, dat zal resulteren in een onberouwelijke bekering die tot de zaligheid leidt, dat is het gelovig ontvangen en aannemen van Christus.

GPPB.: De droefheid naar God die een onberouwelijke bekering werkt tot de zaligheid gaat niet aan de rechtvaardigmaking vooraf, maar is een vrucht van het kennen van Christus door het geloof. De droefheid naar een ONBEKENDE God is niet de droefheid waarvan Paulus in 2 Korinthe 7:10 melding maakt, want er bestaat buiten de kennis van Christus geen droefheid naar God. De mens van nature is dood in zonden en misdaden en een droefheid naar een onbekende God is niet zaligmakend, maar nabijkomend, ofwel wettisch in de grond der zaak. Daar heeft al Gods volk wel kennis aan, maar de droefheid naar een onbekende God leidt als zodanig niet tot bekering, (lees heiligmaking) maar tot de (wets)dood.

Boef: De trekkende liefde van de Vader tot de Zoon, is het voorbereidende werk wat altijd aan de zaligheid voorafgaat.

GPPB.: Ja, napraten gaat je goed af. Maar er bestaat geen voorbereiding tot de wedergeboorte. Het werk der Wet is een voorafgaand werk, maar geen instap tot de wedergeboorte. De trekkende liefde des Vaders, waarmee de ziel tot Christus getrokken wordt, is ook niet zaligmakend op zich, want trekkende liefde des Vaders is duidelijk onderscheiden van Zijn ingestorte liefde, die de Heilige Geest op grond van de vergeving der zonden in het hart van Gods gerechtvaardigde volk uitstort in het hart. Lekkende liefde staat in het kader van de trekking, maar als de nog steeds dode zondaar wordt opgewekt door Christus (Johannes 5:25), dan is daar de levendmaking, de rechtvaardigmaking, de wedergeboorte. En alles wat aan de wedergeboorte voorafgaat, in de overtuiging van zonde, gerechtigheid en oordeel, is de wedergeboorte zelf niet en ook geen voorbereiding, want een voorbereiding is een instap tot, maar instappen tot de wedergeboorte leert Gods Woord nergens. Het plaatsmakend werk der Wet is geen voorwaarde vooraf, laat staan een voorbereiding, maar de bediening des doods en niet des levens. Christus maakt alleen en uitsluitend doden levend, en geen mensen die er klaar voor zijn.

Boef: Of een ziel dit meteen kan verklaren, is wat anders, want hij loopt in het wonder en niet in theologische beschouwingen en dogmatische veronderstellingen. Dit zijn immers de kleinen in Christus, die wij niet moeten ergeren, maar moeten voeden met de onvervalste melk in de eerste beginselen van het geloof.

GPPB.: Zo dus je bent teruggekeerd tot de vervloekte leer van de GG, nl. "leven voor de rechtvaardigmaking". Ook leer je dat de kleinen Christus nog niet kennen. De kleinen in Christus GELOVEN daadwerkelijk in Christus, en wee degenen die dit ontkennen. Christus zegt Zelf in Mattheus 18:6: *"Maar zo wie een van deze kleinen, die in Mij geloven, ergert, het ware hem nutter,*

dat een molensteen aan zijn hals gehangen, en dat hij verzonken ware in de diepte der zee."

Boef: Wij zouden kunnen spreken van de evangelische trekking van de Vader tot de Zoon, want de wet heeft zijn functie al gedaan in het overtuigen van zonde, omdat zij nog niet in Hem geloven - Joh. 16:8 -, maar het evangelie neemt hier de functie van de wet over, in het trekken van de verloren zondaar naar Christus toe en de Heilige Geest zal ze in deze weg voeren met smeking en geweent.

GPPB.: Je leert dus duidelijk geestelijk leven voor de rechtvaardiging, hetgeen een valse leer is. God rechtvaardigt de goddeloze, die letterlijk goddeloos is, naar de staat des levens. En door de gerechtigheid van Christus is zo'n goddeloze levend, rechtvaardig, heilig voor God. Het Evangelie neemt niets van de Wet over. Het Evangelie spreekt een door de Wet verdoemde zondaar VRIJ op grond van de verdienste van Christus. Je raaskalt.

Boef: De ware droefheid naar God wordt daarom ook gevonden in het Evangelie en niet in de wet, het zijn immers de goedertierheden des Heeren die een mens bewegen tot de ware bekering en dit gaat aan de komst van Christus in de ziel vooraf.

GPPB.: De ware droefheid naar God is een vrucht uit de kennis van Christus. En het zijn ALTIJD de goedertierheden des Heeren, die een ziel tot bekering leiden, ook al gaat die ziel door de Wetsdood heen, door de hel heen. Luister maar naar die godzalige Hanna: "De HEERE doodt en maakt levend; Hij doet ter helle nederdalen, en Hij doet weder opkomen", 1 Sam. 2:6. Boef, je kent jezelf niet, maar een boef ben je: "O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd, dat gij der waarheid niet zoudt gehoorzaam zijn; denwelken Jezus Christus voor de ogen te voren geschilderd is geweest, onder u gekruist zijnde?" Gal. 3:1.

<http://www.providencemountainranch.com/De%20droefheid%20naar%20God.wma>

Boef: Gods Woord leert ons dat velen een schijn van godzaligheid hebben, maar dezelve metterdaad verloochenen in woorden, werken en gedachten.

GPPB.: Ja, die schijn heb je metterdaad bewezen in woord en daad. Bekeert u!

Boef: Het zaligmakende geloof is niet een weg in goddeloosheid, maar is een weg naar de godzaligheid, een wandelen in de liefde van Christus, waarbij het geloof openbaar komt in de werken der liefde.

GPPB.: Dus je beweert dat ik een goddeloos leven leert na ontvangen genade? Dat is zondermeer duivels en met die laster heeft Da Costa ook de godzalige Kohlbrugge belast. Ook Paulus is heel zijn leven van antinomianisme belast door de vrome Joden, gelijk zij ook gedaan hebben jegens Christus en Stefanus. Er is dus niets nieuws onder de zon. Ik heb altijd geleerd dat Gods kinderen wel in de zonden kunnen vallen, dagelijks zelfs, maar ik ontken op schier elke pagina van mijn schijven, dat Gods volk in de zonden kan leven. Dat is onmogelijk en je beweert dat ik een leven in de zonden leer? Je liegt en bedriegt dus als een duivel en wil jij beweren dat jij wandelt in de liefde? Het is een liefde van de duivel, een betoverde liefde, een liefde die gebaseerd is op sentiment, op partijdigheid, op verkrachting des Woords. *"Ga weg achter Mij, satanas! gij zijt Mij een aanstoot, want gij verzint niet de dingen, die Gods zijn, maar die der mensen zijn", Matth. 16:23.*

Boef: Toon mij daarom uw geloof uit uw werken!

GPPB.: Stel die vraag aan mij maar aan Christus. Als jij deze vraag voor jezelf positief kan beantwoorden, bent je een verdoemde huichelaar.

Boef: Wanneer iemand het ware geloof deelachtig denkt te zijn en hij vertoont de werken der duivelen, dan is zijn geloof slechts een hersenspinsel.

GPPB.: Ja, dat is duidelijk gebleken in jullie beider betoverde leven. Je liegt niet tegen mij, maar tegen de Heilige Geest. Ik zou derhalve niet in jullie beidwer schoenen durven reizen. Want *"de lieden die met u twisten [zoals de farizeeers dat met Christus deden], zullen vergaan"*, zegt mijn God. Dat is niet mijn voorkeur, maar hetgeen God gezegd heeft.

Boef: Oh ja, zeker, men kan de talen der engelen spreken, profeteren gelijk een Bileam, preken gelijk een Judas, maar als wij de liefde missen, zijn we slechts een klinkend metaal en een luidende schel - 1 Kor. 13:1.

GPPB.: Dat zei de duivel ook van Christus, want men noemde Christus een vraat en een wijnzuiper die de ware liefde dus niet had. Je verkracht 1 Korinthe 13 zoals de duivel dat ook doet.

<http://www.providencemountainranch.com/Doch%20de%20meeste%20van%20deze%20is%20de%20liefde.wma>

Boef: Waar is de bewogenheid in ons leven?

GPPB.: Vraag het aan Christus. Ik leef uit de bewogenheid van Christus en ik word door Zijn liefde gedreven, ten spijt wat alle duivels uit de hel ontkennen. Maar dat gedreven worden dor de liefde van Christus gaat in mijn leven NIET ten koste van de Waarheid en zeker niet om een stel betoverde lieden die zich broeders durven noemen te sparen. In de Naam van Christus, zeg ik u: er is geen genade voor profaan ligende en lasterende geesten, zoals jullie zijn.

Boef: Kunnen anderen om ons heen zien dat wij een wandelende brief van Christus zijn?

GPPB.: Aan jou is dat niet te zien, want met je hoogverwaande geest hebben we hier goed kennis gemaakt en dat blijkt ook uit je hoogmoedige geschrijf, waarin je je voordoet als een apostel, maar je weet niet dat je een opgeblazen ballon bent en je bent in ieder geval nog nooit door je bekering gezakt. Paulus zegt in 1 Timotheus 3:6: "Geen nieuweling, opdat hij niet opgeblazen worde, en in het oordeel des duivels valle." In dat oordeel zijn jullie beiden wel gevallen en ik spreek in tegenwoordigheid Gods.

Boef: Wordt God verheerlijkt in de vrucht van een godzalige en heilige wandel in ons leven?

GPPB.: Door jou verwaande huichelachtige geschrijf in ieder geval niet. Leugenbeest die je bent!

Boef: Aan onze kant is het altijd tekort, zeker, maar dat betekent wel dat de wereld en de godsdienst aan ons moet kunnen zien, hetgeen Gods Woord zegt: "en gij geheel anders!"

W.g.

Vincent den Boef

GPPB.: Ja, ja, "altijd te kort", maar het is blijkbaar nog nooit verloren en verdoemd voor je geweest, hetgeen ik dagelijks moet inleven. Man je liegt, je raaskalt met je "geheel anders". Jou taal is de taal van de oude werkheilige mens onder de Wet met zijn verdoemd-vrome en gemene streken. Er is dan ook NIETS van God bij wat je schrijft. Bekeert u, want ik heb niemands dodelijke dag begeerd. Hierbij roep ik de Heere tot mijn getrouwe Getuige.

Korte reactie van VDB op hatelijke antwoord van GPPB.

From: vdenboef@hotmail.com
To: peteburggraaf@hotmail.com; info@derokendevlaswiek.nl
Subject:
Date: Thu, 24 Jun 2010 23:08:24 +0200

Wij hebben jou mail in goede orde ontvangen, ter kennisgeving aangenomen! We komen erop terug, want jij hebt ons kennelijk niet, of niet goed willen begrijpen! Het antwoord wordt wat uitgebreider dan de vorige mail, maar dan zal het hopelijk wat duidelijker voor je zijn wat wij bedoelen.

Wij zijn het erover eens dat God de goddelozen rechtvaardigt, maar niet in een versteend hart, wat zo hard is als diamant. De moordenaar aan het kruis had hij vóór de rechtvaardiging door de Heere Jezus nog een versteend hart, wat zo hard was als diamant? Dit is geen leven voor de rechtvaardigmaking! beste.... Maar ligt altijd verbonden met de rechtvaardigmaking in Christus.

Schuldbelijdenis, schulderkennis en waarachtig BEROUW gewerkt door Gods Geest (wat wij bij jou in al je geschrijf en je praten en preken missen!) gaat aan de RECHTVAARDIGMAKING VOORAF! Dit loochen jij, want bij jou gebeurt er vooraf helemaal niets! Beste.... wat kent jij van de liefde Gods? En wat dunkt u van de Christus?

Ook psalm 110 gaat niet over het leven na ontvangen genade, maar zinspeelt op het moment van de rechtvaardigmaking/verklaring. Nogmaals, lees de kantenekeningen bij psalm 110:3.

Vincent

Reactie van DJK op mailwisseling tussen VDB en G.P.P. Burggraaf

Van: D.J. Kleen
Verzonden: dinsdag 22 juni 2010 11:30
Aan: 'V. den Boef'
Onderwerp: RE: Factuur

Vincent,

Piet gebruikt het Woord Gods telkens als een soort kapstok. Ten eerste om telkens zichzelf te rechtvaardigen, ten tweede om anderen te gooien waar hij hen hebben wil, en ten derde om zichzelf er achter te verschuilen. Hij is een grote lafaard. Toen men hem begon door te krijgen, is hij tenslotte uit Nederland weggevlucht. Niemand kan hem daar zien, en/of controleren. Hij durft deze dingen niet in het publiek te zeggen, maar kruipt stiekem weg achter zijn PC alwaar hij zijn gallewater kan lozen. Anderen beleren en bestraffen, maar zelf niet onderwezen en/of bestraft willen worden. Maar wat wil je dan ook, als je denkt dat het centrum van de wereld om jou alleen draait. En wanneer je jezelf dan een beetje verveelt, dan ga je veel brieven ter beantwoording per mail aan jezelf schrijven, met hele interessante vragen die anderen nooit zouden stellen, om deze vervolgens heel dankbaar te gebruiken om z'n slangenvenijs uit te kunnen spugen. Over 'valsheid in geschriften' gesproken...

In zijn geschrijf is enkel droefenis, onvrede, en duisternis, 1 Joh. 2:9-11. Hij heeft een parel in zijn hoofd, maar zijn buik is vol vergif en dodelijk slangenvenijn, Matth. 23:27-28. Hij misbruikt zijn gaven gelijk de profeet Bileam destijds deed. Maar waar de Geest van Christus heerschappij voert, aldaar is vrede, blijdschap en vrijheid, Vincent. De werken van de verworven Geest van Christus getuigen van liefde, en zijn vermengd met de barmhartigheden van Christus.

1. Denk eens aan de tranen van die wenende zondares uit Lukas 7 aan de voeten van Jezus
2. Denk eens aan die zalvende Maria te Bethanie aan de voeten van de Heere Jezus
3. De stokbewaarder waste de striemen van de gegeselde apostelen
4. Zacheus wenste al het gestolene viervoudig weder te geven

Zie daar de werken van de Geest van Christus, gedaan door verkoren zielen die het Beeld van die Meerdere barmhartige Samaritaan gelijk waren geworden. Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid, Gal. 5:22.

Hartelijke groet,
Daan

Nog meer reacties van GPPB die met deze mailwisseling samenhangen

http://www.derokendevlaswiek.nl/PERSBERICHTEN_IIIWEERLEGGING_DJKznVISIE_KINDERDOOP.html

http://www.derokendevlaswiek.nl/INGEZONDEN_STUKKEN_IIIS_DE_KINDERDOOP_BIJBEL_Szv_JAzB.html

http://www.derokendevlaswiek.nl/INGEZONDEN_STUKKEN_IIIDOPERDOM_WREEKT_ZICH_ZELF.html

http://www.derokendevlaswiek.nl/INGEZONDEN_STUKKEN_IIIHET_KRIJGEN_VAN_TEKSTEN.html

http://www.derokendevlaswiek.nl/INGEZONDEN_STUKKEN_IIIVALSHED_IN_DJKznGESCHRIFTEN.html

http://www.derokendevlaswiek.nl/PERSBERICHTEN_IIIDJKznVALSHED_IN_GESCHRIFTEN.html

http://www.derokendevlaswiek.nl/INGEZONDEN_STUKKEN_IIHYMENEUS_EN_ALEXANDER_zi1_TIMzo_1zq20zj.html

http://www.derokendevlaswiek.nl/INGEZONDEN_STUKKEN_IIIBEROUW_WANNEERzv.html

http://www.derokendevlaswiek.nl/INGEZONDEN_STUKKEN_IIIBEROUWzm_WANNEERzv_II.html

BABIES MET BAARD IN DE WIEG

Geachte meneer Burggraaf,

Ik begrijp uit het ingezonden stuk "Hymeneus en Alexander" (Boef en DJK) dat deze lieden vroegere bekenden van u zijn, die u nu lagen leggen. Maar ik zou zulke clownen niet eens te woord staan. Die D.K. is een doperse fantast en die Boef een brutale rakker. Ik heb weleens wat artikelen van die beiden gelezen, maar ze doen net of dat zij geoefende theologen zijn die boven Luther en Calvijn zijn uitgegroeid. Ik schrijf u dit, omdat ik hetzelfde meemaak met twee van mijn vroegere (geestelijke) vrienden, die zich als vijanden tegen mij gekeerd hebben, omdat ik hen gezegd heb, dat de pijn verder ligt, dan de eerste openbaring van Christus. U noemt dat in uw schrijven "de tweede bekering" en dat bedoel ik daarmee ook te zeggen. Maar ze zijn en blijven hoogbekeerd en gaan als trotse paauwen met een afgewend gezicht aan mij voorbij. Ik herken mijn situatie dan ook geheel in dat ingezonden stuk. Die Boef rijdt inderdaad een scheve schaats met wat hij schrijft over de rechtvaardigmaking, maar u hebt hem flink bijbels te grazen genomen. Wat een verbeelding van zo'n nieuwelings. Mijn [overleden] vader zei van zulke dwaalgeesten: "Dat zijn babies die al met een baard in de wieg liggen, maar die moet je in hun vrome sop laten gaarkoken."

Hartelijke groeten,

G. v.d. G.

Beste Van de G.,

Ja, uw vader heeft het bij het rechte eind! Babies met een baard in de wieg en een klapsigaar in de mond! Elk mens is voor mij evenwel een mens met een ziel voor de eeuwigheid, maakt me niet uit wie dat is, en mensen die op mijn levenspad geplaatst worden, hebben mijn bijzondere aandacht, omdat ik niet geloof in toeval. Ook nemen we niemand "te grazen" als het de verkeerde kant opslaat, maar het antwoord is dan wel van den Heere. Als ik met verschillende mensen wandel in het kader van mijn roeping, gaat het ene keer de goede kant op (geestelijk gezien), maar een andere keer gaat het de kant op zoals u o.a. in het door u aangehaalde ingezonden stuk gelezen hebt. Ook dat laatste zie ik echter als Gods voorzienige leiding, want ook deze dingen moeten medewerken ten goede, omdat ik niet meer over mezelf beschik, maar een gevangene ben van Christus. Of ze mij nu een duivel noemen, of een oudvader, dat maakt op mij derhalve geen enkele indruk. Ik heb al wat mensen meegemaakt die me vandaag zegenen en morgen vervloeken. Vandaag roepen ze: "Hosanna", maar morgen: "Kruis hem, kruis hem." De Heere der heerlijkheid is ons daarin echter voorgegaan en een dienstknecht is niet meerder dan zijn Heer'.

Ik hoef mijn kinschap niet te bewijzen en mijn roeping ligt ook vast in Christus, maar ik weet me bijzonder geroepen om dwaalgeesten te wederstaan, niet omdat ik zelf zo zuiver ben, maar omdat Gods Woord zuiver is en het altijd meer dan waard is om verdedigd te worden, niet door mij, maar door de Schrift zelf en het getuigenis des Geestes. Als wij het niet de moeite vinden om Gods Waarheid te laten spreken, hoe scherp het soms ook moge klinken, vertrekt de Heilige Geest uit onze plaats. Vandaar dat op vele plaatsen de kandelaar is weggenomen, omdat de tegenwoordige godgeleerdheid het blijkbaar niet de moeite vindt om publieke dwaalgeesten neer te sabelen met het Woord onzes Gods. Dwaal- en lastergeesten van het genoemde soort, moeten worden afgesneden met het zwaard des Woords. Om dit geval te illustreren, het volgende: Ome Jan, die ik weleens aanhaal, was de man van Tante Lena -allebei godvrezende en geoefende mensen die reeds juichen voor de troon-, en Ome Jan is veel gesard door de godsdienst. Tante Lena had daar (uitwendig gezien) niet zo'n last van, want zij leefde min of meer afgezonderd. Maar er kwam eens een man bij Ome Jan, die Ome Jan had aangetast

in zijn staat en die man kwam om vergeving vragen. Ome Jan zei tot die man: "Ik kan u wel vergeven, makkelijk zelfs, maar hebt u het werk van God aangetast?" Toen knikte die man van "ja", en de volgende dag dreef hij in het kanaal. Hij had een eind aan zijn leven gemaakt. Kijk, dat mensen mij bespotten of belasteren, is niet zo erg, want wat voor goeds valt er nu van een dode hond sinner saved te zeggen? Maar als men meent het Woord en het werk Gods te moeten verkrachten, ja, dan kunnen en mogen we niet zwijgen en als ik dan wel zou zwijgen, dan keert de Heere Zich tegen mij. Om te mogen spreken in 's Heeren Naam, is niet alleen een schuldige plicht, maar ook een liefdedienst die nooit verdriet, omdat God in Christus jegens mij gezwezen heeft in Zijn liefde (Zef. 3:17). Begrijpt u het nu een beetje?

Ontvang de hartelijke groeten,

GPPB.

Reactie van VDB op de vele hatelijkheden van G.P.P. Burggraaf

From: vdenboef@hotmail.com

To: peteburggraaf@hotmail.com; info@derokendevlaswiek.nl

Subject: Ezau zocht de plaats des berouws met tranen, MAAR VOND HEM NIET!

Date: Sat, 26 Jun 2010 12:17:47 +0200

Vriend!

Nee, wij drijven niet in het kanaal, maar mogen weten te drijven op Gods genade in Christus Jezus. Goed, misschien heb je ons verkeerd begrepen, maar wij bedoelen het moment wat vlak aan de rechtvaardigmaking voorafgaat. Wij lopen dus nooit op de zaak vooruit, maar achteraf gaan we onze weg toetsen aan Gods Woord. Jij verdraait alles, wat ik in liefde tot jou heb willen schrijven. Je hebt weer een aantal mails naar jezelf geschreven, waar jij jezelf probeert overeind te houden met je "stenen" hart leer, wat TOTAAL in tegenspraak is met Gods Woord en de bevinding der heiligen.

Hoe verdraai jij de zaken?

Jij schreef in een eigen geschreven "ingezonden stuk" o.a. de volgende dingen:

"Ja, zeker! Maar al die pijn der ziel is wettisch berouw en dat kan ook met tranen gepaard gaan (lees maar over Ezau's berouw)."

Ezau ZOCHT de plaats des berouws met tranen, maar vond die NIET! Gods volk vindt die plaats des berouws wel hoor, ook na ontvangen genade. Heb jij die plaats des berouws wel eens gevonden in je leven?

Beste vriend, wettisch berouw, wat volgens jou alleen aan de rechtvaardigmaking vooraf gaat, kan met tranen gepaard gaan! Wat een verschrikkelijke woordspeling en voorstelling van zaken. Kan, dus het hoeft niet volgens jou. Aan de rechtvaardigmaking gaat er wel een heel ander berouw, dan het berouw wat Ezau had, aan vooraf. De liefde Gods is de bewegende oorzaak van het ware berouw, wat aan de rechtvaardigmaking vooraf gaat. Hier vloeien de tranen rijkelijk, het hart is verbroken, de ziel

verslagen, omdat zij tegen een rechtvaardig en goeddoend God gezondigd hebben. De trekkende liefde des Vaders tot de Zoon gaat gepaard met een zeer diep besef van onze onwaardigheid, nietigheid, verlorenheid, maar doet een ziel ook zalig wenen vanwege het Godsgemis, daar ligt ook een diep verlangen in om met God verzoend te mogen worden. In die heerlijke trekking van de Vader ligt de inwendige roeping verklaard, waarop altijd de aanneming van Christus op volgt. Want al wat de Vader Mij geeft zal tot Mij komen, en die tot Mij komt zal ik geenszins uitwerpen. Zal tot Hem komen! De dadelijke zielsvereniging met Christus volgt altijd op de inwendige roeping (de trekkende liefde van de Vader), hier ligt maar een ogenblik tussen. Want er is een ogenblik in Zijn toorn, maar een leven in Zijn goedgunstigheid. Jij trekt alle genoemde zaken, zoals beschreven in de vorige mail uit elkaar en je neemt er een loopje mee. Ik leer weer leven voor de rechtvaardigmaking, ik zit weer in de strik van de ger gem leer etc. Wat val jij mij tegen! Beste, op de inwendige roeping (trekking des Vaders) volgt altijd het gelovig ontvangen en aannemen van Christus, waaruit de rechtvaardiging door het geloof vloeit. De inwendige roeping kan alleen achteraf gezien worden, wanneer Christus ons geschonken en geopenbaard is in de vergeving der zonden. Die twee stukken horen bij elkaar, en mogen nooit van elkaar gescheiden worden! Waar de inwendige roeping is, daar volgt altijd de rechtvaardiging door het geloof op, anderzijds is het zo, waar een ziel gerechtvaardigd is, daar is de inwendige roeping aan vooraf gegaan.

Het gaat dus om die korte tijdsspanne voor, door en na de enge poort, waarin een mens voor de enge poort tot waarachtig berouw wordt gebracht over zijn zonden, dat gaat beleven, inleven en belijden. Dit geschiedt alles in weg van recht en gerechtigheid!

*Jer. 31:9 Zij zullen komen met **geween**, en met smekingen zal Ik hen voeren.*

*Psalm 30:5 (30-6) Want een ogenblik is er in Zijn toorn, maar een leven in Zijn goedgunstigheid; des avonds vernacht het **geween**, maar des morgens is er gejuich.*

Dan ga je inleven gezondigd te hebben tegen een rechtvaardig en goeddoend God.

"Tegen U, U alleen heb ik gezondigd en gedaan wat kwaad was in Uw ogen".

"Dies ben ik Heere, Uw gramschap dubbel waardig".

Hoewel we niets verdienen en nergens meer recht op hebben, is er een zeer sterk verlangen gewerkt om met God verzoend te mogen raken. Dit gaat aan het moment van de rechtvaardigmaking vooraf!

*2 Kor. 5:20 Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof **God** door ons bade; wij bidden van Christus wege: **laat u met God** verzoenen.*

We hebben het over de eerste bekering waarin de wedergeboorte zit opgesloten. Dat is een gebeurtenis die je enkel en alleen **achteraf** kunt **en gaat** toetsen aan Gods Woord. We gaan nooit en te nimmer op de zaak vooruitlopen door te stellen dat er voor de enge poort sprake is van een nieuw leven, maar door de werkingen van Gods Geest gebeurd er wel heel veel met een mens. De uitkomst is alles bepalend! In de enge poort vindt het gericht en vrijspraak plaats. Pas na de enge poort is er sprake van de nieuwe geestelijke mens, die zolang hij hier op aarde leeft vleselijk blijft.

Vlak vóór de enge poort vindt er wel het e.e.a. plaats, Dat je die gebeurtenis daarna gaat toetsen aan Gods Woord moge duidelijk zijn, zeker als je in een aanvechting loopt of het allemaal wel waar is geweest. Of ken je daar niets van!

Een bekeringsgeschiedenis met droge ogen, daar geloven wij niet in, omdat het onbijbels is. Je gaat ons toch niet vertellen dat je als een verstokte farao (met een verhard hart, zo hard als een diamant) tot bekering bent gekomen? Wij bedoelen dit, moeten wij ons voorstellen dat je koud, gevoelloos, emotioneel (als een gearresteerde misdadiger **zonder** enig berouw over wat je hebt gedaan (in gedachten, woorden en daden) al je zonden en overtredingen voorgesteld hebt gekregen, hierin hebt

ingestemd, het vonnis is uitgesproken en hebt ondertekend, aanvaard en naar de hel bent gegaan, **zonder** om genade te hebben gesmeekt? Waarna de vrijspraak volgde?!

Ik lees van die tollenaar en de moordenaar aan het kruis toch iets heel anders:
"Oh God, wees mij de zondaar genadig". Slaande op zijn borst!

Luk. 23:41 En wij toch rechtvaardiglijk; want wij ontvangen straf, waardig hetgeen wij gedaan hebben; maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan.

Luk. 23:42 En hij zeide tot Jezus: Heere, gedenk mijner, als Gij in Uw Koninkrijk zult gekomen zijn.

Het stenen hart is kenmerkend voor je want er zit geen bewogenheid in je gepreek. Judas kon ook zo zuiver preken. Hij werd net als de andere discipelen door de Heere Jezus uitgezonden, onbekeerd! We lezen nergens dat hij onwaarheden heeft verkondigd. Maar hij was wel een dief! Als ik jou was zou ik iemand smeken om vergeving en hetgeen dat je ontvreemd hebt vierdubbel terugbetalen. Tot de laatste penning!

2 Kor. 5:20 Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen.

W.g.

Boef

Reactie DJK : Ik wilde graag eens het woord aan de zeer geachte heer Theodorus Van der Groe laten, om nogmaals te beluisteren wat hij opmerkt omtrent het berouw en de schijnbekering van Ezaü, maar ook wat deze oudvader in zijn toetssteen der ware en valse genade opmerkt over de vele gaven van de profeet Bileam en over schijngestalte van godzaligheid van de dwaze maagden. Wie oren heeft om te horen, die hore!

Er is een Ezaüs-bekering. Ezaü was een zeer onwaardig mens, en een slaaf van de laagste begeerlijkheden. Hij bezat het voorrecht der eerstgeboorte, hetwelk toenmaals en naderhand onder de Wet zeer aanzienlijk was. Maar, zegt de Apostel, dat niemand zij een onheilige, gelijk Ezaü, die voor een spijs het recht van zijn eerstgeboorte weggaf, Hebr. 12:16. Een schotel spijs was waardiger in zijn ogen dan zijn aanzienlijke staat, met al haar heilige voorrechten. Want Jakob gaf Ezaü brood, en het linzenkooksel, en hij at en dronk: (toen haalde de man zijn hart op), en hij stond op, en ging henen, alzo verachtte Ezaü de eerstgeboorte, Gen. 25:34. Deze was zijn snode en schandelijke euveldaad. Maar hij kreeg weldra berouw van zijn onbezonnenheid, wanneer hij nu verstond, dat zijns vaders zegen gevallen was op het hoofd van zijn mindere broeder. Want gij weet, zegt de Apostel verder, dat hij daarna de zegeningen willende beërven, verworpen werd. Want hij vond geen plaats des berouws, hoewel hij dezelve met tranen zocht, Hebr. 12:17. Deze ongelukkige hief zijn stem op, en weende aan het bed van zijn vader; en hij smeekte toen zeer lafhartig: Hebt gij maar dezen enen zegen mijn vader? Zegen mij, ook mij, mijn vader, Gen. 27:38. Wat was dit toch voor een berouw? Voorwaar niet om de snode zonde en dwaasheid, welke hij gepleegd had, maar om de schande en hartzeer over het tijdelijke verlies, dat hij nu moest lijden, en om de onverdraaglijke spijt, dat zijn jonge broeder hem werd voorgetrokken. Hij bad God niet om vergeving van zijn zonden, maar hij smeekte alleenlijk zijn vader om een brok van een aardse zegen. Daar was het hem slechts om te doen, en daar liep al zijn berouw en boete op uit. Hoe velen van dat slag van Ezaüs-kinderen worden er niet nog heden in het

Christendom gevonden? Mensen, die door hun onbezonnenheid en vleselijke wellust lichtelijk gevallen zijn in enige schandelijke zonde, waardoor hun goede naam en achting, en tijdelijk voordeel in de wereld een aanmerkelijke afbreuk komen te lijden. Zodra zij nu ten dele of in 't geheel van hun vleselijke lust verzadigd zijn, en als hun consciëntie nu ook heeft aangevangen te kloppen en te woelen, dan storten zij ook weldra in een Ezaus-berouw. Dan beklagen zij zich zeer de zonde en de dwaasheid, welke zij begaan hebben. En hoe meer zij gewaar worden, dat de schande en het nadeel hun daarvan nu thuis komen, hoe meer hun berouw dan ook zal ontsteken. Dan bidden, en wenen, en lamenteren zij ook met Ezau, en zijn zeer woelende en onrustig. Er is dan geen einde aan klagen en praktiseren, hoe zij hun zaken toch weer best herstellen zullen. Indien deze ongelukkige mensen nu, gelijk men niet zelden ziet, op de Godsdienst en op het geestelijke komen te vallen, dan wordt er veel werk overhoop gehaald om vroom te worden, of om er de naam van te bekomen. Maar men zal zich niet licht bedriegen, als men het met al zulke mensen maar eens voor vast houdt, dat zij alles, wat zij nu in 't werk stellen, meer doen, om hun verloren achting onder de mensen weer te vinden, om hun geleden schade op de beste wijze te herstellen, en soms ook om van de hel bevrijd te zijn dan wel om Gods gunst en genade deelachtig, en om deugdelijk bekeerd te worden. Al wie met hen te doen moet hebben, en die het dan meest zoekt aan te leggen op die laatste dingen, die zal wel genoeg bemerken, indien hij maar niet al te blind is, dat de schoen hen daar niet wringt. En ook is het waarachtig, dat er van der zodanig berouw maar heel zelden iets goeds zal komen.

Er is een Bileams-bekering. Bileam was een man van een uitstekend licht en kennis, en van zonderlinge gaven en bekwaamheden, overtreffende alle anderen van dat soort. Hij had zich met dezelve ook zodanige naam en roem verworven, niet slechts onder zijn eigen volk, maar alom henen, dat hij zeer geëerd en ontzien werd, ook bij de aanzienlijkste van het land, bij Koningen en Vorsten, die zijn raad plegen in te nemen, en zijn bijstand te gebruiken in de gewichtigste voorvallen van de staat. Ja; wat meer is, hij was zelfs een Goddelijk profeet, op wien de extra-ordinaire gaven en openbaringen van de Heilige Geest waren rustende, en wiens Evangelische voorzeggingen van de Messias en Zijn Koninkrijk, Num. 23 en 24, immers ook een bijzonder gedeelte uitmaken van het heilige Profetische woord, dat zeer vast is en waarop wij acht hebben moeten, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, 2 Petrus 1:19. Daarnaast kende en eerde hij Gods ware volk ook, en verhief hun gelukzalige staat ver boven die van de andere volken der wereld, zeggende: Hoe goed zijn uw tenten, Jakob! Uw woningen, Israë! Gelijk de beken, breiden zij zich uit, als de hoven aan de rivieren. De Heere heeft ze geplant, als de sandelboomen, als de cederbomen, aan het water, enz., Num. 24:5-9. Hij sprak over hen Gods heilige zegen uit voor het aangezicht van hun vijanden, en begeerde zelfs zeer, om in zijn sterven ook mede bij dat volk te zijn, zeggende met veel beweging van zijn gemoed: Mijne ziel sterve den dood der oprechten, en mijn uiterste zij gelijk het zijne, Num. 23:10. En dit alles deed hij niet uit zijn eigen, maar door de krachtadige verlichting en bewerking van Gods Geest, die hem bestuurde. Want zie, de Heere ontmoette hem en legde hem het woord in zijn mond, vers 16, en de Geest Gods was op hem, Num. 24:2. Wat ongewone dingen! Wat verworpeling heeft ooit groter ere van God genoten? En nochtans was hij, met al die uitmuntendheid en schone geestelijke gaven, de rampzaligste en onwaardigste mens, die mogelijk ooit op de aardbodem geleefd heeft, voordat Judas daar gekomen is. Want hij heeft het loon der ongerechtigheid lief gehad, 2 Petrus 2:15. Hij was een gruwelijk monster van een mens, een vuil gewinzoeker, een heilloos verleider des volks, en een dwaas Profeet, die al zijn heerlijke gaven tot zijn verderf enkel misbruikt heeft, en wiens schandelijk voorbeeld tot een afschrik en vervloeking in Gods Woord staat aangetekend, 2 Petrus 2:16; Judas vers 11, Openb. 2:14. Ook stak hij geheel vol eigenliefde en opgeblazenheid, en praktiseerde op niets anders, dan op een grote naam onder de mensen. Wat een stinkende en verfoeilijke handel! Is het dan wel wonder dat deze man, met al zijn geestelijke gaven, licht en vromigheid, en met alles wat hij had, in het onderste van de hel voor eeuwig verzonken is?

Maar hoe zeer is het dan ook niet te beklagen, dat er ten dezen dage midden in het Christendom nog mensen genoeg gevonden worden, die zich niet ontzien op dat akelige voetspoor van Bileam te treden, hoewel zij het niet mogen brengen tot de hoogte van zijn licht en gaven, noch tot het toppunt van zijn heilloze verderving, daar het hart hen toch anders hoog genoeg hangt. Die hier bijzonder voor openleggen, zijn gewoonlijk mensen van een levendig en scherp vernuft, en van veel geoefendheid in de heilige waarheden, waarbij dan ook sommige bewegingen des Geestes komen, welke zij bezitten boven anderen: algemene verlichtingen, overtuigingen, bekeringen, en het smaken van enige hemelse gaven, Hebr. 6:4, met behulp waarvan zij het soms in hun standplaatsen en gelegenheden wel zover weten te brengen, dat zij ook zelfs uitmuntende mannen en voorname lichten of sterren in de kerk kunnen worden, en dat er allerwege een bijzondere naam en roem van hen uitgaat onder groot en klein. Wanneer deze zich dan ook verklaren voor de partij van het vrome volk, en zich voor bijzondere patronen en voorstanders van de Godzaligheid opwerpen, tegen een bedorven en vijandige wereld (gelijk men niet zelden ziet), wat kunnen zij met hun voortreffelijke Bileams talenten dan niet wel eens een wonderlijke rol spelen, en bij stroom en voor de wind het zeil zeer hoog in top halen? Zij schijnen de mensen te zijn, die de waarheid en de Godzaligheid bijkans alleen op hun schouders zouden dragen. Maar men zal hen bij het schijnsel van Gods waarachtig licht wel genoeg leren kennen aan de winderige opgeblazenheid, waarmee zij hun zaken ordinair verrichten. Men zal hen al uit de hoogte horen spreken en zien werken, en ook als zij zich neerkrommen, geschiedt dat op een meesterlijk fatsoen. Daar komt niets van hen, of het riekt veel meer naar gaven, dan naar genade. Zoals het ging met Bileam, alzo gaat het met hen ook: Bileam de zoon van Beor spreekt, en de man dien de ogen geopend zijn, spreekt, Num. 24:3, en dan moet alle man stilzwijgen. Er is geen middel overig, om nog mee in hun gunst en vriendschap iets te delen, dan zich naast anderen over hun wijsheid en vroomheid, en over hun zonderlinge bekwaamheden en verdiensten te verwonderen. Wie zulks niet kan doen, en wie hen niet genoeg wil eren, die zal dan moeten ondervinden, dat zij evenwel geëerd willen zijn. Ja, ook de geringste zelfs onder hen, zullen, als het er op aankomt, in het minst niet verlegen zijn, om over alle Goddelijke ordeningen en ambts-bestellingen luchtig heen te springen. En wie de geheimste verborgenheden van hun leven ook eens allemaal mocht weten, die zou daar dikwijls niet minder dan een oprechte en tedere Godzaligheid in vinden. Ongelukkige mensen! Waar gaat het met uw steile weg toch nu naar toe? Helaas! Dit kunt u zelf immers niet weten, omdat gij anderen altijd wilt leren, en nooit geleerd wil worden. Deed de ontfermende God u het broze fundament eens zien, waar het hoge gevaarte van uw bekering en van al het andere op rust, u zou dan weldra beginnen te beven voor uw toekomstig lot, in zodanige staat. Maar nu zijt gij al zo hoog gesteigerd, dat men u niet meer kan bereiken. Gij hebt de lage grond reeds te ver uit uw gezicht verloren, en nu moet het alles Rabbi, Rabbi, heten, wat men u zal toezwaaien, of gij kunt het anders niet verdragen. Deze zijn waterloze fonteinen, wolken van een draaiwind gedreven, denwelke de donkerheid der duisternis in der eeuwigheid bewaard wordt. Want zij zeer opgeblazen ijdelheid sprekende, verlokken door de begeerlijkheden des vleses en door ontuchtigheden degenen, die waarlijk ontvloden waren degenen, die in dwaling wandelen: belovende hun vrijheid, daar zij zelve dienstknechten zijn der verdorvenheid, 2 Petrus 2:17-19. Er staan in dat zwarte register vele droevige verborgenheden aangetekend, van welke de bijzonderste mogelijk bewaard en verzegeld zullen blijven, tot op de grote toekomst en verschijning van onze Zaligmaker Jezus Christus op de wolken des hemels met de engelen Zijner kracht.

Er is eindelijk ook een dwaze maagden-bekering. De dwaze maagden schenen in het oog van de blinde wereld een goed slag van Christenen te zijn, want zij hadden allemaal ook brandende lampen van een schone kennis en belijdenis, van naarstige religie-oefening en van een stichtelijk leven naar buiten, waarmee zij anderen konden voorlichten en hun de weg aanwijzen. Ook waren zij de Godzaligheid toegedaan, en onderhielden een gemeenzame verkering met de wijze maagden, men zag ze gedurig bijeen en te samen wandelen. En toch in de grond waren zij geheel geveinsd en genadeloos, naardien zij geen zorg droegen om de vaten van hun harten intijds van genade-olie van de Geest te voorzien. Dit hoogwichtige werk verzuimden zij, immers zij wendden daar geen behoorlijke ernst toe

aan. Zij stelden zulks al uit, en lieten het lopen van de ene dag in de andere, houdende het zo gaande met hun brandende lampen, weinig bedenkende dat die haast uitgebrand zouden zijn. Ondertussen kwam de nare donkere nacht, als wanneer de tijd verlopen was om olie te gaan kopen. En eindelijk ter middernacht kwam ook de Bruidegom zelf, en opende de deur der bruiloftsmaal, en riep ze allemaal, die gereed waren, om met Hem in te gaan tot de bruiloft. Terstond hadden toen de wijze maagden haar lampen bereid met de olie, welke zij droegen in haar vaten. Maar de dwaze maagden werden nu eindelijk haar gebrek te laat gewaar, en dat haar olie verteerd was, en zij geen andere bij de hand gereed hadden. Toen ging het snel bij haar aan een kermen en smeken, dat toch de wijze maagden haar iets van haar olie wilden mededelen: Geef ons, zeiden zij, van uwe olie, want onze lampen gaan uit. De Bruidegom is daar en Hij roept ons, en wij hebben geen helder brandende lampen om Hem tegemoet te gaan, ach, helpt ons toch nu en staat ons bij, enz. Maar haar dwaas smeken was al te vergeefs, de wijze maagden konden haar niet helpen. Die konden zich nu ook niet langer met haar ophouden, zij hadden al reeds genoeg met haar gehandeld, het was nu tijd om zich te haasten, dat zij mochten ingaan in de bruiloftsmaal. En zie, zodra waren zij daar niet binnen getreden, of de deur werd aanstonds gesloten, en de dwaze maagden bleven daar buiten. En hoe naar zij toen ook riepen: Heere, Heere, doe ons open! Het mocht haar toch niets baten, want de tijd om in te gaan was nu voorbij, en zij ontvingen van de Bruidegom geen ander antwoord, dan een: voorwaar, zeg Ik u, Ik ken u niet. Hiermee was het toen gedaan, en niemand van die ongelukkige dwaze maagden heeft ooit de deur voor zich geopend gekregen, maar zij moesten allen zonder onderscheid, buiten blijven bij de honden en bij al dat gruwelijke en onheilige volk, dat achter elkander opgenoemd wordt, Openb. 22:15. Ziet deze treurige gelijkenis, Matth. 25:1-12. Gave de ontfermende God, dat onze eeuw niet zeer vruchtbaar gevonden werd van zulke dwaze maagden!

O, wat al uitwendige christenbelijders ziet men niet mee trekken op dat rampzalige voetspoor! Hoe is onze geestelose kerk met dat slag van dwaze mensen niet jammerlijk vervuld! De Heere bestuurt het veeltijds op een zeer wonderlijke en aanbiddelijke wijze, dat er nauwe verkeringen of inwikkelingen opgericht worden tussen Zijn ware kinderen en tussen de nabijkomende Christenen, die ook in de wereld wandelen met brandende lampen in hun hand, waarmee zij dan ook bij velen voor goede Christenen doorgaan, hoewel zij toch nimmer ernstig bekommerd zijn om de olie des Geestes in de vaten van hun ziel. Wat gaat er dan veeltijds al om tussen die beide soorten, jaren zelfs zo aaneen? Wat al getrouwe raadgevingen en besturingen, vermaningen en waarschuwingen genieten die dwaze maagden in die tijd niet al van de wijze maagden? Zou ook iemand daar een net register van kunnen houden? Dan, het doet dikwijls allemaal geen of weinig vrucht, want zij zijn en blijven dwaze maagden. Zij passen meer op het schijnsel van hun lampen, dan op de ledigheid van hun vaten, meer op het licht, dan op de olie, waar het licht vandaan moet komen. Ja, men vindt er somtijds die met hun licht ook al ver boven, dat der wijze maagden uitschijnen, hoewel zij ook zeggen, dat zij nog onbekeerd zijn. Het is een zeer droevige zaak, als het er zo toegaat, en als der mensen dommigheid of schrandigheid dan ook genoeg in staat is, om dat werk zo een lange tijd, op deze of gene schoonschijnende voorwendselen, gemakkelijk uit te houden. Want zo gaat de kostelijke genadetijd daarmee snel heen, als een weversspoel, Job 7:9. En de ellendige mensen maken toch echter geen haast, om eens waarachtig bekeerd te worden. Ach! hoe menigeen is er op die wijze eindelijk rampzalig gestort in de hel, die dachten in de hemel te komen, en die het schone en heerlijke schijnsel van hun brandende lampen ter middernacht droevig hebben zien uitgaan! Want de Heere laat die handel niet altijd zo zijn voortgang hebben, maar alles heeft een bestemde tijd, en alle voornemen onder de hemel heeft zijn tijd, Pred. 3:1. En gelijk als er een tijd is om te leven, alzo zal er ook eens een tijd komen om te sterven, om voor Gods gericht dan geopenbaard te worden, hoe weinig daar doorgaans ook op mag gedacht worden. En al is het dan juist niet: Gij dwaas, in deze nacht zal men uw ziel van u afeisen, Luk. 12:20, omdat die tijd wat kort genomen is, zo mag het dan soms heten, binnen een veertien dagen, dat zal er toch zo niet op aan komen, naardien die tijd ordinair ook nog veel te kort zal vallen voor dat grote werk der bekering, wanneer de mensen dat zovele jaren, ook onder de getrouwste en overvloedigste middelen, die zij plachten te genieten, hebben tegengestaan, en het niet anders ooit

gemeend hebben, dan om de wereld en Christus nog te samen, en alsdan Gods arme gezanten ook altijd als leugenaars bij hen hebben moeten te boek staan. O, ongelukkige zielen, mocht gij nog eens recht bedenken, wat u hier leest! Want wees verzekerd, hoe onwaardig, ja onwaardig u het ook mag zijn, dat hier nog een pen schrijft voor uw eeuwige behoudenis indien het anders de barmhartige God mocht behagen, dat u met de dwaze maagden niet eindelijk achteraan zou komen, als de deur gesloten zal zijn. Want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen, Luk. 13:24. Helaas! indien het anders niet wezen kan, zo zult gij dan in de eeuwigheid nog eens weten, dat er waarlijk een heilige hand van God geweest is in de wegen, die tot uw zaligheid waren ingericht, en welke gij, in uw droevige zorgeloosheid en in uw dwaze hoogmoed, zo altijd veracht hebt. En wat zal het u dan ook helpen, dat gij hier de wijze maagden, of die gij er voor aangezien hebt, zo hebt willen aanhangen, daar gij toch al veel te wijs geweest zijt in uw eigen ogen, dan dat gij u wilde laten overreden, om eens ernstig te vrezen voor het zielverleidend bedrog van uw arglistig hart, dat immer dodelijk is, meer dan enig ding? Jer. 17:9. Och mens, dit zal dan zo staan voor uw aangezicht, en ook voor het aangezicht des Heeren, bij duizend andere dingen, tot een getuigenis. Zijn almachtige genade doe uw blinde onhandelbare consciëntie intijds nog eens ootmoedig beven voor het Goddelijk licht, dat u heden nog beschijnt, eer dan, dat uw zilveren koorde ontketend en uwe lamp haast uitgeblust zal worden in zwarte duisternis! Spr. 20:20; Pred. 12:6.

DJK : Vergelijk dit Bijbelse onderwijs ook met wat Matthew Meade opmerkt over het onderscheid tussen gaven en genade. Lees hier :

<http://www.dewoesteweg.nl/citaten-oudvaders/gaven-genade/>

“Ik heb aan de Gemeente geschreven; maar Diotrefes, die onder hen zoekt de eerste te zijn, neemt ons niet aan. Daarom, indien ik kom, zo zal ik in gedachtenis brengen zijn werken, die hij doet, met boze woorden snaterende tegen ons; en hiermede niet vergenoegd zijnde, zo ontvangt hij zelf de broeders niet, en verhindert degenen, die het willen doen, en werpt ze uit de Gemeente. Geliefde, volgt het kwade niet na, maar het goede. Die goed doet, is uit God; maar die kwaad doet, heeft God niet gezien. Aan Demetrius wordt getuigenis gegeven van allen, en van de waarheid zelve; en wij getuigen ook, en gij weet, dat onze getuigenis waarachtig is. Ik had veel te schrijven, maar ik wil u niet schrijven met inkt en pen; Maar ik hoop u haast te zien, en wij zullen mond tot mond spreken. Vrede zij u. De vrienden groeten u. Groet de vrienden met name, 3 Joh. 9-15.”

Met de volgende kanttekeningen :

zoekt de eerste

Dat is, die uit eergierigheid boven zijn medebroeders zich verheffende, tracht om deze te overheersen en al het gezag aan zich alleen te trekken.

neemt ons niet aan

Dat is, acht mij, noch mijn schrijven en voorspreken niet.

zijn werken, die

Namelijk die hij hier beschrijft.

boze woorden

Dat is, lasterlijke.

snaterende tegen

Dat is, beuzelingen voortbrengende.

ons; en hiermede

Dat is, mij, gelijk ook in het voorgaande vers, 3 Joh. 1:9.

de broeders niet

Namelijk die beschreven worden, 3 Joh. 1:7.

verhindert degenen

Of verbiedt.

die het willen doen

Dat is, die deze broeders willen ontvangen.

werpt ze uit de Gemeente

Namelijk door den kerkelijken ban.

kwade niet na

Dat is, zo in het algemeen allerlei kwaad als in het bijzonder dit kwaad voorbeeld van Diotrefes.

goed doet, is

Dit kan ook verstaan worden zo in het algemeen van allerlei goed als in het bijzonder van het goede der weldadigheid jegens de broeders, dat hij hierin Gajus prijst.

die kwaad doet

Dat is, die zijn werk maakt van kwaaddoen. Want anderszins doen de wedergeborenen ook soms wel iets dat kwaad is, uit zwakheid.

Reacties van GPPB op laatste schrijven van V. den Boef

http://www.derokendevlaswiek.nl/INGEZONDEN_STUKKEN_IIIBOEVENznBEROUW_ONTMA_SKERD.html

http://www.derokendevlaswiek.nl/INGEZONDEN_STUKKEN_IIIBOEVENznBEROUW_ONTMA_SKERD_II.html

http://www.derokendevlaswiek.nl/INGEZONDEN_STUKKEN_IIIBEROUWzm_WANNEERzv_II.html

Reactie van DJK op het profane goddeloze geschrijf van G.P.P. Burggraaf

From: peteburggraaf@hotmail.com

To: vdenboef@hotmail.com

Subject: RE: voor de laatste maal

Date: Mon, 28 Jun 2010 21:36:12

Gemene Boef,

GPPB: "Zeg mij wie uw vrienden zijn, dan zal ik zeggen wie gij zijt", namelijk een gemene Boef en een opgeblazen ballon.

DJK: Zeg mij wat uw liefdewerken door de verworven en toegepaste Geest van Jezus Christus zijn, dan zal ik zeggen wie gij zijt, beste Piet Praatgraag. M'n vriend Vincent den Boef heeft het voor mij een keer op willen nemen, bij deze zal ik het dan voor hem eens opnemen. Je hebt een gedaante van godzaligheid maar door middel van je boze werken en kwaaddoenerij heb je de kracht ervan op een vreselijke wijze verloochend, 2 Tim. 3:5. Het bedrog van Annanias en Safira kan nog niet in de schaduw staan van al het leugenachtige bedrog wat jij tot op heden hebt bedreven. En als je dit nu doet vanuit een zeker godsdienstig zelfvermaak, tot verzwaring van je eigen oordeel en tot ondergang van je vrouw en kinderen, tot daaraan toe. Maar nu het ergste van alles, je sleept anderen met je goeroeachtig profane geschrijf er ook nog in mee. En daarom schrijf ik je dit tot weerlegging en mogelijk tot bestraffing, opdat je jezelf eens waarachtig mocht vernederen voor God, aler je straks door Hem voor eeuwig vernederd en verbrijzeld zult worden. Maar dan is het te laat! "Wilt gij weten wat een echte antinomiaan is? Wat een huichelaar of een bedienaar der letter is? Het is zulk een, die zich voorgeeft alle kennis te hebben, alle verborgenheden te weten, en die met zijn ledige welsprekendheid tracht de talen der mensen en der engelen te spreken, zich een geloof aanmatigt, alsof hij bergen kon verzetten; maar de liefde niet heeft, de liefde Gods is niet in zijn hart; hij is een klinkend metaal en een luidende schel, een valse bedrieger, een strik voor de heiligen en een vijand van God. Dezulken zijn inderdaad mensen met een slechten geest! Waarlijk mensen zonder liefde en vol liefdeloosheid. Lieve Heere, verlos ons! Wilt gij weten waar deze liefde te verkrijgen is? Het is op de berg Sion, want aldaar gebiedt den Heere den zegen en het leven tot in der eeuwigheid." (*Citaat uit : De wettische heiligmaking ontmaskerd (blz. 165) – door William Huntington*)

Wellicht had je het nooit kunnen bedenken dat je ten laatste nog eens in je eigen Huntington-zwaard zou vallen. Dan te bedenken dat je jezelf de reïncarnatie van William Huntington waant. Overall SS achter je naam schrijven, en bij tijden zelfs op de achterkant van je auto, net als William Huntington, zodat iedereen goeroe Piet Praatgraag vriendelijk kan begroeten. Maar wat nu als je op een uitgestrekte vlakte tussen de prairiehonden woont...?? Jongen toch, wordt eens wakker uit het centrum van die waanwereld waarin je denkt dat alles om goeroe Pieter draait. Al zou je het alleen maar doen om je vrouw en kinderen uit en van deze lijdensweg te verlossen. In 1819 - 1880 leefde er een man in de San Francisco die zichzelf tot de keizer van de USA had uitgeroepen. De mensen en vooral de media vonden dit wel grappig en speelden het spelletje vriendelijk mee. Deze Joshua Norton was nog niet zo doorgedraaid als dat jij bent. Hij schreef brieven aan de koningin van Engeland en aan keizer Napoleon, waarna een vrouwelijk medewerkster van de plaatselijke krant hem af en toe een vriendelijk briefje terug schreef. Laat die man gelukkig zijn, en wij beleven er veel lol en plezier aan, was het uitgangsmotto van de inwoners ten opzichte van deze man. Maar deze man was gelukkig nog niet zo dwaas als jij, die mailtjes ter beantwoording aan jezelf schrijft, of mails onder valse namen naar anderen schrijft. Je zou er goed aan doen om je schrijfstijl en woordgebruik in de gestelde vragen wat beter te camoufleren, dat komt wat minder naïef over bij de mensen die zich graag met je stukjes vermaken. Hoeveel e-mailaccounts bij hotmail heb je intussen al versleten, beste Pieter-Bas...?? Gelukkig voor je dat die accounts gratis zijn, anders had je gezin van de honger niet meer te eten, en

had jij tenslotte de hele dag helemaal niets meer te doen. Pietertje toch, wie denk je nou voor je te hebben? Was liever in de haven van Rotterdam blijven werken als heftruckchauffeur of als heftruckmonteur. Dan had je wel iedere dag vuile handen gehad, maar waren ze zeker niet zo smerig geweest als dat je ze nu met al je bedriegerijen hebt gemaakt. Misschien wil je nog eens wat meer lezen over die Joshua Norton uit San Francisco, mogelijk en hopelijk tot ontzuivering.

Joshua Norton : http://nl.wikipedia.org/wiki/Joshua_Norton

Emperor Norton : http://en.wikipedia.org/wiki/Emperor_Norton

Lees ook : <http://historiek.net/index.php/Algemeen/Joshua-Norton-1819-1880.html>

GPPB : Ook anderen zijn er getuigen van dat ook jij bij het inmiddels bekende lastercomplot jegens GPPB in het bestuur zit. Ik heb letterlijke bewijzen daarvan, zwart op wit. Op jouw en Kleen is echter 1 Tim. 1:20 van toepassing. Jullie doen namelijk niets anders dan Christus opnieuw kruisigen in mij, conform de farizeeërs bij Christus gedaan hebben. Aan jou dispuut en ook aan het doperse gekakel van Kleen, ligt een duivels oogmerk ten grondslag, want het gaat er jullie alleen maar om GPPB verdacht te maken, omdat hij jullie humanistische ketterijen met het Woord neersabelt, zoals Stefanus deed tegenover het Sanhedrin. Ik zou zeggen: **Doe je uiterste best om GPPB te belasteren!** Het deert me in het geheel niet, want je slaat er mij niet mee, maar Christus.

DJK : Beste Piet, je hebt in je spreken en bij tijden in je schrijven de stem van een engel, maar je doet de werken der duivelen. Dat zijn twee dingen die niet samenstrooken. Het ware beter nooit iets gezegd te hebben. Toch zeg je bij tijden mooie dingen aangaande de waarheid, maar je doet het helaas vanuit het licht van Kohlbrugge en Huntington. Dat doet niets af van de mooie dingen, maar velen zeggen hiervan dat ze het liever uit iemands anders mond vernomen hadden. Dat is jouw probleem, Piet. Namelijk je buik vol slangenvergif, en je vuile bek waar het allemaal uitkomt is werkelijk een geopend graf dat sommigen bij tijden de haren te bergen doet rijzen. Slangenvenijn is onder je verdorven lippen, Rom. 3:13. Mijn standpunt omtrent de kinderdoop verdedig ik wanneer mensen mij ernaar vragen, maar drijf ik niet, en leg ik anderen ook niet op. Voor jou was het een handvat en een stok om je oude vriend mee te slaan. Maar dat deert me niet. Het is waar dat jij, te samen met ds. Roodsant en ds. K. Veldman een middel in Gods hand bent geweest, dat ik uit de heersende dwalingen verlost ben geworden. De laatstgenoemden als achtenswaardige trouwe Godsgezanten, en jij wellicht als steigerhout. Ik heb er nooit zo bij stilgestaan dat ook Judas, en zelfs Bileam, anderen het Evangelie verkondigd hebben, en Judas zelfs in Zijn Naam de duivelen heeft uitgeworpen. Hier moest ik weleens aan denken toen al die narigheid een beetje achter de rug was. Ik heb je het bandje van ds. Roodsant over Bethlehems' Bornput toegestuurd waarin ik de dingen bevestigd kreeg die jij me geschreven had, waarover je zelfs enkele dingen op je website hebt geschreven. Je hebt deze kostelijke preek ook zelfs op je website gepubliceerd om anderen te laten lezen. Lees hier :

http://www.derokendevlaswiek.nl/ARCHIEF_2004zn2007LEESPREKENBETHLEHEMS_BORNPUT.html

http://www.derokendevlaswiek.nl/PERSBERICHTENzhDE_WACHTER_SIONSzh_2.html

Het erge van dit alles heb ik altijd gevonden, wat jij jezelf aangematigd hebt door te pretenderen dat m'n ziel, door de enkele dingen die jij over mijn zielsbevindingen gezegd hebt, tot ruimte en verlossing was gekomen. Nee beste Piet, dat was drie jaar daarvoor alreede gebeurd onder een andere dominee, maar door de dwalingen heb ik het er nooit voor durven houden. Zie daar wat de Erskines en Vincent met de zekerheid des gevoels bedoelden te zeggen. We hebben zelfs een poosje met elkaar geschreven, maar aan je venijnige geschrijf en je vreselijke achterdocht heb ik nooit kunnen wennen. Het is ook

waar dat ik een tijdje door heb lopen vloeien in de liefde. De apostel zegt dat de liefde alle dingen gelooft. En ik geloofde werkelijk alle dingen. Gelukkig maar voor korte tijd. Toen kwam de ontzuivering, en bespeurde ik je boze werken, en begon ik je vanuit de liefde te vermanen dat deze dingen niet konden. Deze liefdevolle vermaningen heb jij nooit als olie op je hardnekkige hoofd ervaren, eerder als zoutzuur. Het is allemaal tot een droevig einde gekomen. Maar een ding is wel waar, en probeer dat voor je leven te onthouden. Het licht kan de duisternis nooit verdragen, evenmin als de duisternis het licht niet kan verdragen. Dat is de grote reden waarom er een breuk tussen ons moest komen. Want een iegelijk, die kwaad doet, haat het licht, en komt tot het licht niet, opdat zijn werken niet bestraft worden. Maar die de waarheid doet, komt tot het licht, opdat zijn werken openbaar worden, dat zij in God gedaan zijn, Joh. 3:20-21. Het is zeker waar dat Gods volk kan vallen, maar ze kunnen in deze val niet blijven, Rom. 8:13. Nadat zij bij vernieuwing door de inwonende Geest van Christus tot berouw zijn gebracht, hebben zij hun zonden bij vernieuwing hartelijk beweend, en leggen zij het kwade af. Kijk Piet, en dit laatste heb ik bij jou nooit gezien. Want, je bleef maar doorgaan met je leugenachtige geschrijf. Deze dingen moet een mens mee hebben gemaakt, anders gelooft hij ze NIET. Welk een leerschool hebben Vincent en ik op dit punt niet met jou gehad. Hoe lang heeft David niet met Achitofel gewandeld, hoe lang hebben de discipelen niet met Judas gewandeld, hoe lang heeft Naomi niet met Orpa gewandeld, en niemand had hen door. MAAR, wanneer de beproevingen kwamen, dan pas komt eruit wat er in het vat zit. En een beproeving is geen beproeving als we alvorens weten wat de uitkomst is! En die is gekomen, en hoe? Je bent hierin als een bedriegelijke huichelaar openbaar gekomen. Je spraak, je taalgebruik, je profaniteit, je aanmatigheden, je hoogmoed, je venijngevingen, je afgunstigheden, je achterdocht, je gekijf en je tweedrachtzaaiingen, heeft ons geopenbaard wat er in de vergiftigde buik van Piet Burggraaf zit. Waar de Geest van Christus heerschappij voert in het hart van een verlorne zondaar, aldaar is vrede, vrijheid, blijdschap, liefde. Maar in jouw deerniswekkend geschrijf is enkel onvrede, verbittering, donkerheid en droefenis. Dit kwam naar verloop van tijd bij/in jou steeds meer openbaar, Piet. Smeek of God je wil bekeren Piet, en stop met deze bedrieglijke huichelarij. Maar misschien is het alrede te laat, Hebr. 6:4. Ik ben een tijdje bang geweest voor al je doodsb bedreigingen aan mijn adres, maar daar heeft God me van verlost, Ezechiël 2:6-7 met kant. Maar nu bedreig je Vincent ook meerdere malen met de dood. Jongen toch, je zou moeten vrezen dat God je heeft losgelaten. Als al je gedane profetieën en doodsb bedreigingen waren uitgekomen, dan had ik al tien keer dood moeten wezen. En ik ben er nog steeds. Dat geeft toch wel te denken, Piet. Toen je merkte dat je tenslotte geen vat meer op me had, begon je me onder andere namen (H.J. de Groot) te mailen, en begon je jouw galwater te spugen over de website die ik intussen begonnen was. In het eerste antwoord op jouw valse mails schreef ik je dat je weleens een tweelingbroer van GPPB kon wezen. Dat was een schot recht in de roos, ondanks dat ik je niet meteen herkende. Tenslotte begon ik medelijden met je vrouw en kinderen te krijgen. En omdat je anderen met deze bedriegerijen ook misleidt, en jij je gal over een van m'n beste vrienden hebt gespuugd, wilde ik je eens openlijk de waarheid aanzeggen. Voor jou is het misschien alrede te laat, maar het mocht nog eens een 'eye-opener' voor anderen zijn, die onder de indruk van je goeroeachtige geschrijf zijn gekomen. Bedenk toch hoe de hoogmoedige Haman een galg had opgericht voor de Jood Mordechai, en hoe en in welke weg hij er tenslotte zelf aan op is gehangen. Mordechai kende Haman, maar Haman kende Mordechai niet, en vooral de God van Mordechai niet...

GPPB : Maar ik zal wel je ketterijen en je valse oogmerken ontmaskeren, want dat hoort bij mijn roeping. Het is sinds jij hier geweest bent wel duidelijk gebleken dat jij een ziekelijk achterklaps lasterventje bent, die zichzelf hoogbekeerd noemt, maar niets anders doet dan het werk Gods verdacht maken en belasteren. De HEERE schelde u gij satan! En nu ook nog de leer van Christus verkrachten met een "WAAR berouw" die volgens jou voor de rechtvaardigmaking plaatsvindt. Bespottelijk! Je bent dus wel degelijk als een hond naar je GG-uitbraaksel teruggekeerd. Jullie beiden zijn in duivelse hoogmoed gevallen, en de vruchten zijn er dan ook duidelijk naar. Dat is ook met afgrijzen door anderen vastgesteld.

DJK : Weet je wat jou roeping en opdracht is? Jezelf te verfoeien in het stof voor God, en in het vervolg je vuile profane waffel dicht te houden. Ga een baan zoeken, want je bent te lui dat je uit je ogen kijkt. Anderen met je rechtzinnige verhaaltjes het geld uit hun zak proberen te praten, maar zelf geen moer uitvoeren, 2 Thess. 3:8-12. En durf dit nou niet te ontkennen Pieter, want je leeft al jaren als een parasiet op de rug van anderen en/of je eigen kinderen. Werken is tenslotte ook godsdienst, zegt Maarten Luther. Daar zou je minder kwaad mee doen, dan met je verderfelijk geschrijf. Dan te bedenken hoe er een einde is gekomen aan de verkoop van je zgn. leerzame boekjes. Zonde van je poen, Pieter. Dat geld had je beter aan je lieve vrouw en kindertjes kunnen besteden. Nog een halve container boeken over. Sjonge, jonge, toch. Zo hard gewerkt, en zo hard je best gedaan, en nu blijkt niemand het te willen lezen. Daar hadden Kohlbrugge, Huntington en Luther gelukkig geen last van. Je had toch best een andere verkoper – bijv. een van je vele lezers – kunnen vragen, of hij/zij jouw boekjes verder zou willen verkopen. Maar ja, waar vind je zo gauw een goedsul die je alles wijs kunt maken en daarna ook nog eens heerlijk uit kunt zuigen? Daarbij komt het woord ‘vertrouwen’ in jouw vocabulaire helaas geheel niet voor. Volgens GPPB bestaat er alleen zoiets als ‘een gecontroleerd vertrouwen’. Wat een ander voor hem uitvoert, dat moeten z’n kinderen voor hem controleren, anders is hij bang bedrogen uit te komen. Zo de waard is, alzo vertrouwt GPPB tenslotte ook z’n gasten. Ik ben nog zo dwaas geweest om deze man voor enkele dagen onderdak te geven, zette hem het beste eten voor, en leende hem m’n beste auto. Maar ja, ik liep nog een beetje door te vloeien. Hoe heeft Filippus zijn neus niet met Simon de tovenaer gestoten? Zo ook ik, met GPPB. Ik gaf jou met je vrouw m’n twee grootste slaapkamers. Later toen Vincent als laatste verzoeningspoging bij jou in Canada op bezoek was geweest, vertelde hij me dat jij hem gezegd had dat het je wel een beetje tegenviel dat ik je mijn eigen tweepersoonsbed niet ter gebruik had gegeven. Mijn mond viel even open van verbazing, en schoot daarna in de lach. Waan je jezelf dan de keizer van Canada, of niet.....???? Velen weten werkelijk niet wie deze man is, wees bij deze dus ernstig gewaarschuwd. Misschien is hij wel heel in de verte familie van Joshua Norton uit San Francisco.

GPPB : Om daarvan 1 bewijs te leveren, geef ik je een email van een getuige in Christus ter inzage die ook op jou slaat:

Beste vriend Burggraaf,

Degene die overtreedt en niet in de leer van Christus blijft, die heeft God niet, en tot diegenen dienen we niet te zeggen: Zijt gegroet. Ook niet via een website link. En huichelaars die hun vlekken schijnheiliglijk bedekken, dienen van onze omgang ver geweerd te worden. De gehele ketterse visie omtrent de Heilige Doop van DJK is tot grote oneer van de drie-enige God. Al wordt het bedekt met rechtzinnige preken. Calvijn noemt ze krankzinnige geesten.

Wederkerig van harte Gode bevolen. De Heere zegene u en de uwen in het verre Canada.
M.G. v.d. H.

DJK : Deze arme man heb je ook al in kunnen palmen met je buiksprekerijen van godzalige oudvaders. Hoeveel geld heb je hem al uit zijn zakken kunnen praten, 2 Petrus 2:15? De Heere mocht hem eens de schellen van zijn blinde ogen doen laten vallen. Hoe lang heeft het niet geduurd voordat David zag wie en welk huichelachtig persoon zijn voornaamste raadgever Achitofel was. Tenslotte toen David en Absalom niet meer naar zijn raadgevingen wensten te luisteren, verhing hij zichzelf tot zijn eeuwig oordeel...

GPPB : Er zijn dus meer getuigen die jullie opgeblazen geschrijf doorzien. Terwijl jij beweert dat al die ingezonden stukken op mijn website, plus bovenstaande email, die op jullie soort geesten slaan,

allemaal aan mijzelf geschreven heb. De schizofrenie ten top! Dat is juist kenmerkend voor degenen die in een strik des duivels zijn gevallen, zoals jullie duidelijk zijn gevallen. Het werk Gods verdacht maken en belasteren, zoals jullie profaan doen, kan de zonde tegen de Heilige Geest zijn en dat is de onvergeeflijke zonde tot de dood. Waarom heeft de satan jullie hart vervuld? Wat is de REDE daarvan? Ik heb niemands dodelijk dag begeerd, God is mijn Getuige. Dat jullie zwanger zijn van de afgunst, heeft de Heere mij klaarlijk geopenbaard. Ik zal die ketterse tong van je nog eenmaal te woord staan vanuit het heilig Woord des Heeren, maar dan alleen omwille van de Waarheid die in Christus is. Schrijf me niet meer terug, want je bent inmiddels opnieuw geblokkeerd, het heeft dus geen enkele zin. Jij staat voor God, gij gewitte wand, met je godslasterlijke praatjes. Je moet overigens jou emailen naar mij VOOR je "bekering" nog maar eens teruglezen. Daar lees ik een totaal andere Boef dan die nu aan het woord is. Je doet helaas de strop om je eigen nek, zoals ik al zovelen lasterkoppen heb zien doen, waarvan sommigen het met de dood moesten bekopen. Je meent een soort 13e apostel te zijn, die met vleselijke brakerijen Gods geroepen getuigen denkt te kunnen overbluffen met ketterijen en met rijke jongelingstaal. *"Voorts, niemand doe mij moeite aan; want ik draag de littekenen van den Heere Jezus in mijn lichaam", Gal. 6:17.*

DJK : *"Terwijl jij beweert dat al die ingezonden stukken op mijn website, plus bovenstaande email, die op jullie soort geesten slaan, allemaal aan mijzelf geschreven heb. De schizofrenie ten top!"* 'Alle ingezonden mails' heb ik (evenmin VDB) nooit gezegd, maar wel zeer veel. Je pikt ze er zo tussenuit. Dat zou een kind nog kunnen. Het gesis van een slang, is tenslotte uit duizenden te herkennen. Wat me opvalt is, dat jij geobsedeerd bent door het fenomeen 'schizofrenie'. Als ik aan de verschillende gezichten terugdenk die ik in die paar maanden in de persoon Piet Burggraaf heb gezien, dan vrees ik nog meer. Anderen beschuldigen waaraan je zelf lijdt, is een ding waar de psychiatrische inrichtingen mee vol zitten. Misschien hebben ze nog een plekje voor je? Je zou er tenslotte nooit op achteruit kunnen gaan, maar alleen op van kunnen knappen. Wat je hier verder allemaal schrijft, is een aanmatiging gedaan vanuit de hoge toren van Babel. Mensen die anderen de weg wijzen, die ze zelf niet gelopen hebben, daar ligt de vloer van de hel mee plat geplaveid.

GPPB : Maak je rijke-jongelingsborst maar nat. Ezaü vond de plaats des WAREN berouws niet, nee, maar Ezaü had wel berouw, namelijk hetzelfde berouw als Judas had, hetgeen duidelijk in Mattheus 27:3 geleerd wordt: "Toen heeft Judas, dien Hem verraden had, ziende, dat Hij veroordeeld was, BEROUW gehad, en heeft de dertig zilveren penningen den overpriesters en den ouderlingen wedergebracht." Gods Woord leert dus wel degelijk een wettisch berouw en een evangelisch berouw. Evangelisch berouw is een vrucht vanuit de zaligmakende geloofskennis in Christus en niet zoals jij beweert dat die voor de wedergeboorte plaatsvindt. Evangelisch berouw leert Gods Woord duidelijk o.a. na de verloochening van Petrus. En ook in Jeremia 31:19 leert de Heilige Geest: **"Zekerlijk, NADAT IK BEKEERD BEN, HEB IK BEROUW GEHAD,** en nadat ik mijzelf ben bekend gemaakt, heb ik op de heup geklopt, ik ben beschaamd, ja, ook schaamrood geworden, omdat ik de smaadheid mijner jeugd gedragen heb." Je doet dus niets anders dan 's Heeren Woord verdraaien en verkrachten als de aartsleugenaar, Achitiofel, maar daar vang je mij niet mee. Je doet er alleen jezelf de strop mee om de hals. De inwendige roeping vindt niet plaats voor de wedergeboorte, zoals jij wel beweert, want de inwendige roeping staat o.a. beschreven in Johannes 5:25: ***"Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De ure komt, en is nu, wanneer de doden zullen horen de stem des Zoons Gods, en die ze gehoord hebben, zullen leven."*** De inwendige roeping is niet iets anders dan de rechtvaardigmaking, maar wijst aan Wie er roept, namelijk God in Christus door de Heilige Geest. Door de levendmakende stem van de Zone Gods wordt die ziel niet alleen wedergeboren, want het betreft ook de vrijspraak van schuld en straf. Jij leert dus duidelijk een ketterij, evangelisch berouw voor de wedergeboorte, hetgeen onbestaanbaar is, omdat er van geen enkele zaligmakende beweging des Geestes sprake kan zijn zolang de ziel niet is gerechtvaardigd en wedergeboren. Wettisch berouw kan ook met veel tranen gepaard gaan, jazer, want dat openbaart de Schrift zelf in de persoon van Orpa, die vele tranen liet op de grens tussen Moab en Israël, maar desondanks keerde de wenende Orpa weer

naar haar afgoden terug. Bij Ruth waren het geloofstranen, want Ruth geloofde reeds in Christus. Je raaskalt dus als in de lucht slaande. Evangelisch berouw gaat nooit aan de wedergeboorte vooraf, want God rechtvaardigt uitsluitend en alleen goddelozen. Jij leert overduidelijk de rechtvaardiging van de GEWILLIGE zondaar, hetgeen een hersenspinsel is uit 's mensen arminiaanse verdorven verstand. God Woord leert de rechtvaardiging van de goddeloze, want vijanden worden met God verzoend door de dood Zijns Zoons (Rom. 5:10). De trekkende liefde des Vaders is op zich niet zaligmakend; die trekking leidt tot de zaligheid, maar is de wedergeboorte zelf niet, want dat geschiedt door de inwendige roeping, namelijk op de stem van de Zoon van God. De trekkende liefde is derhalve zuiver onderscheiden van de liefde die op grond van de verzoening in Christus door de Heilige Geest is uitgestort in het hart van Gods gerechtvaardigde volk. Lokkende (Hos. 2:13) en trekkende liefde (Jer. 31:9 - Joh. 6:44a) is wat anders dan door de liefde van Christus gedreven en gedrongen te worden (2 Kor. 5:14). Er ligt dus helemaal geen tijdsbestek tussen de inwendige roeping en de rechtvaardigmaking, hetgeen jij duidelijk wel leert. Heel die tijdsbestekken-theologie is een werkheilige vrucht uit de filosofische misdraacht-theologie van de Afscheiding. Dus dan weet je nu ook uit welke gifbeker jij drinkt en schenkt. Ook leer je een grote ketterij door te beweren dat op de trekking des Vaders het gelovig aanneming van Christus volgt. Dat leert de Schrift nergens. Het is de Vader Die trekt, maar het is de Zoon die de ziel opwekt uit de doodsstaat, nl. door Zichzelf in de ziel te openbaren en weg te schenken (Gal. 1:15-16), waarop de aanneming des geloofs volgt. Gods Woord leert duidelijk in Johannes 3:27: *"Een mens kan geen ding aannemen, zo het hem uit den hemel niet gegeven zij."* Dus de aanneming des geloofs volgt op de schenking, ofwel op de opwekking der ziel door de Zoon. Dat heeft God in Christus niet aan de wijzen en de verstandigen geopenbaard -zoals jij je nu profileert-, maar aan den kinderkens, hetgeen Christus duidelijk leert in Lukas 10:21: *"Te dier ure verheugde Zich Jezus in den geest, en zeide: Ik dank U, Vader! Heere des hemels en der aarde; dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt, en hebt dezelve den kinderkens geopenbaard; ja, Vader, want alzo is geweest het welbehagen voor U."*

Jij beweert: "De inwendige roeping en de rechtvaardigmaking mogen niet gescheiden worden", maar jij doet **NIETS ANDERS dan die beiden scheiden**, nl. door een tijdsbestek (korte tijdsspanne) tussen de inwendige roeping en de rechtvaardigmaking te creëren, hetgeen bewijst dat je opnieuw raaskalt uit je pelagiaanse duim. De inwendige roeping en de rechtvaardigmaking mogen **NOG VOOR GEEN TIENDE SECONDE van elkaar gescheiden worden**, hetgeen ik op grond van de Schrift altijd geleerd heb, want zodra de stem van de Zoon van God in de ziel ten leven klinkt, GELOOFT die ziel op het zelfde moment in Christus en is die ziel daadwerkelijk met God verzoend. Je spat dus niets dan pelagiaanse modder op, hetgeen alleen zeugen doen die wedergekeerd zijn tot de wenteling in hun eigen slijk.

DJK : Maar heiligt God, den Heere, in uw harten; en zijt altijd bereid tot verantwoording aan een iegelijk, die u rekenschap afeist van de hoop, die in u is, met zachtmoedigheid en vreze, 1 Petrus 3:15. Deze rekenschap heeft GPPB bij mij en VDB weleens afgeëist, maar van hemzelf heb ik het nog nooit uit eigen mond horen vertellen, nog minder ergens gelezen. Ter zake nu dan! De inwendige roeping moeten we verstaan in het licht van Rom. 8:29-30. Daar is het uur der minne aangebroken voor een verkoren zondaar in de volheid des tijds. Daar brengt God de dood over zijn diensthuis der zonden waarin hij gevangen zit met ketenen der zonden, en mag hij het gebraden vlees van het Meerdere Paaslam Jezus Christus, met haast geestelijk eten, 1 Kor. 5:7. Het gericht van de dood brengt hem geen verlossing, maar het gestreken bloed en het eten van het gebraden Paaslam met bittere saus en ongezuurde koeken, Ex. 12:8-11. Tenzij dat gij het vlees des Zoons des mensen eet, en Zijn bloed drinkt, zo hebt gij geen leven in uzelfen, Joh. 6:53b. Hierbij dienen we wat betreft het berouw naar God twee dingen te onderscheiden, te weten : Judas kende een wettisch berouw waarin alleen benauwdheid en toorn gezeteld was, maar de verkoren zondaar die door de Vader tot de geloofsgemeenschap met Christus wordt getrokken in het uur der minne, c.q. in de stonde dat hij zijn bestaan voor en onder God moet afleggen, wordt gevoerd met een wettisch berouw waarin niet alleen

benauwdheid, maar ook een trekkende liefde des Vaders gezeteld is. Als dit niet waar was, dan kon de zondaar zijn bestaan voor God niet gewillig afleggen, en zijn doodsvonnissen niet mijnen. De wet brengt het oordeel en de benauwdheid, gewerkt door de Geest der dienstbaarheid tot schrik en vreeze (Rom. 8:15a), maar de Vader trekt de zondaar met Zijn koorden van goedertierenheid en eeuwige liefde. De wet overtuigt de zondaar ten dode, maar het is de trekkende liefde des Vaders die de zondaar zijn vonnis doet mijnen, die de zondaar het hoofd op het blok doet leggen, als in een punt des tijds. Zie daar de overbuiging van de verkoren zondaar door de weg van Gods heilige Recht, waardoor hij een geheel ontledigd is, en een onderwerpje van het Voorwerp des geloof is geworden. De zondaar gaat met een laatste noodschreeuw om genade verloren, Van der Groe merkt heel terecht op bij de laatste noodschreeuw om genade tot God van de tollenaar in de tempel, dat daarin alrede geloof was, en Christus openbaart Zich aan zijn verloren ziel door het Woord wat tot die zondaar komt, hetgeen de Geest der levendmaking/der aanneming tot kinderen uit Hem neemt en het Zijn volk tot zaligheid verkondigt, Joh. 16:13-15. Hier wordt de zondaar ingelijfd in het verbroken door het zaligmakende geloof, dat werkende is door de ingestorte liefde in zijn verbrijzelde ziel voor God. Deze geloofsinlijving is wederbarend van werking. Hier neemt de Geest van Christus door de ingestorte Liefde Zijn inwoning in het hart van die gerechtvaardigde verkoren zondaar. Deze liefde is de evangelische liefde, en werkt ook een evangelisch berouw uit in het hart van de zondaar. Dit berouw ligt dieper en is vele malen smartelijker. Het wettische berouw beweent de bedreven zonden door de overtuigingen der wet en de trekkende liefde des Vaders, maar het evangelisch berouw beweent de in Christus bloed vergeven zonden. Hier beweent de zondaar de doorboorde handen en voeten van zijn lieve Zaligmaker. Daar zou de zondaar zich dood willen wenen voor God, en ligt hij in aanbidding verslonden in de armen van de Heere Jezus. Dit is hetgeen VDB heeft willen zeggen, of dit alzo is overgekomen is een andere zaak. Dit schrijf ik niet tot verbetering, maar slechts tot mogelijke aanvulling. Het gaat tenslotte om de zaken van de woorden, en niet om de opgeblazen woorden van de zaken. Wanneer we deze zaak nu gaan toepassen op bijv. de bekering van de moordenaar naast de Heere Jezus, dan kan er een discussiepunt zijn, wanneer deze man door het geloof in Christus verbroken Lichaam is ingelijfd. GPPB meent dat dit was, toen Christus tot hem zei: "Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn." Maar wij menen dat, het geloof ten alle tijden toevluchtnemend en rechtvaardigend van aard is, gewerkt door de Werkmeester / Schepper van het geloof, namelijk de Heilige Geest. Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven, Matth. 11:28. Door welk ander middel, als door het zaligmakend geloof ging de ontledigde moordenaar tot de Heere Jezus...?? Het was toen hij z'n bestaan voor God verloren had, gestorven zijnde aan de Gods heilige wet tot een volkomen betaling, omgekomen zijn in zijn ongerechtigheden voor God, op het moment dat God de gerechtigheid in zijn verloren ziel kwam op te eisen. Toen is de moordenaar overbogen door de trekkende liefde des Vaders, en heeft de verworven Geest van Christus het uit Hem genomen en het in zijn verloren ziel tot zaligheid geestelijk verkondigd, waarop hij de toevlucht door dit geschonken geloof tot de Heere Jezus nam. Want, wie had hem verteld dat Hij de Heere was Die naar Zijn hemels Koninkrijk zou gaan? Niet de Geest der dienstbaarheid tot schrik en vreeze, maar het was de Geest der levendmaking die hem opwekte de toevlucht tot Jezus te nemen. Waarvan Gods Woord getuigt: Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen, Joh. 6:37. Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekke; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage, Joh. 6:44. Met de woorden van : "Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn", wekte Christus de moordenaar op ten uiterste dage. Het geloof was dus geen ding wat de moordenaar zelf ter hand kon nemen! Nee, het was het heilig instrument waardoor de Heilige Geest hem inlijfde in het Voorwerp van zijn zaligmakende geloof.

Dit moet dus verstaan worden in het geestelijk licht van Deut. 32:11, alwaar het volgende geschreven staat: "Gelijk een arend zijn nest opwekt, over zijn jongen zweeft, zijn vleugelen uitbreidt, ze neemt en ze draagt op zijn vlerken". Deze arend wekt haar nest op met aas in zijn bek, waarmee hij z'n uitgehongerde jong uit haar nest wil lokken. Het jong grijpt naar het aas dat hij voor zich ziet, en valt uit zijn nest, waarop de arend zijn jong opvangt op zijn grote vlerken. Zie daar hoe God de Vader een

verkoren zondaar opwekt uit zijn geestelijk nest van het diensthuis der zonden. De zondaar doet een laatste noodschreeuw tot Jezus, en valt in de armen van de Heere Jezus. Hierover heeft Maarten Luther gezegd: "Ik ben door het Evangelie aan de wet gestorven." Dit is hetgeen VDB heeft willen verwoorden en bedoeld heeft te zeggen, maar wat door GPPB op een vreselijke wijze verdiaboliseert en verkracht is geworden. GPPB spreekt niet over het wettisch berouw wanneer de verkoren zondaar zijn bestaan aflegt onder het oordeel Gods. Hierover zegt hij, het kan, maar hoeft er dus niet altijd te zijn. Hij redeneert alleen domweg met een paar teksten die hij vanuit de concordantie heeft gevonden, waarin het woord berouw staat opgetekend. Probeert daar een wiskundig sommetje van te maken, plakt eraan vast wat hij weleens uit de mond van Gods volk heeft gehoord, met daarbij een spitsvondige opmerking van een oudvader bijgevoegd wat hij weleens ergens heeft gelezen, en zie daar zijn conclusie en het resultaat van zijn betweterige geschrijf. Onlangs schreef hij in een antwoord op een gestelde vraag, dat de bloedvloeiende vrouw door een wondergeloof de toevlucht tot de Heere Jezus genomen had. Kijk, dat bedoel ik nou maar weer. Met alleen de theoretische kennis loop je op den duur altijd een keer tegen de lamp. En op wat voor ontmaskerende wijze...!! We kunnen luisteren en lezen wat we willen, dat hebben de Schriftgeleerden destijds immers ook gedaan, zij konden het heilgeheim van zalig worden wel benaderen, maar er NIET inkomen. Waarom niet? Omdat dat heilgeheim alleen door Goddelijke openbaring persoonlijk gekend, ondervonden en geschonken wordt. Waar we zelf nooit zijn geweest, daar kunnen we natuurlijk wel gewichtig over praten en over schrijven, maar je loopt op den lange duur altijd wel een keer het risico iemand tegen het lijf te lopen die wel in/op die plaats is geweest. Ook hier komt goeroe G.P.P. Burggraaf weer openbaar...

GPPB : Jij -ketterse Boef- leert dus wel degelijk de rechtvaardiging van de berouwhebbende zondaar, hetgeen haaks staan op de leer van Christus en de apostelen, zoals die herontdekt is door de Reformatie. Gods Woord leert de rechtvaardiging van de goddeloze en niet van de berouwhebbende zondaar, want er is alleen sprake van waarlijk berouwhebbende zondaren NA ontvangen genade en alles wat aan de wedergeboorte voorafgaat, is op geen enkele manier zaligmakend, ook het voorafgaande berouw voor de wedergeboorte niet, hetgeen jij geheel ten onrechte als evangelisch berouw kwalificeert. Om te bewijzen dat jij de rechtvaardiging van de berouwhebbende zondaar leert, citeer ik uit je verwaande droombeeld-theologie, waarin je beweert: "Het gaat dus om die korte tijdsspanne voor, door en na de enge poort, waarin een mens voor de enge poort tot waarachtig berouw wordt gebracht over zijn zonden." Volgens jou komt de zondaar dus VOOR de enge poort, dus op de brede weg al tot evangelisch berouw, immers, alles wat aan de doorgang van de enge poort voorafgaat, behoort tot de brede weg. Ten spijt van al je ontkenningen, leer je wel degelijk geestelijk leven voor de rechtvaardigmaking, hetgeen duidelijk blijkt door de geestelijke lading waarmee je het berouw -dat aan de wedergeboorte voorafgaat- opblaast. Jouw ketterse verstandskennis heeft je duidelijk opgeblazen en kijk maar uit dat je niet als een ballon uit elkaar barst. Jij doet exact hetzelfde hetgeen de farizeeërs ook bij Christus deden, namelijk op Hem op Zijn woorden te vangen. Maar je kent het geestelijke aikidoo van Christus niet, omdat je uit je nek slechts gebroken-poten-theologie zwamt. Ook je eigengerechtigde verzinsels dat ik uit elkaar zou trekken hetgeen jij aan ketterijen schrijft is lariekoek, want ik heb je met het Woord des Heeren weerlegt en neergesabeld, gelijk ik heden doe, maar Boef Jeschurun blijft achteruit trappen, omdat hij VET geworden is van de schijngodsdienst.

DJK : Als huichelaars en dieven op het punt staan door anderen ontmaskerd en/of betrapt te worden en daarbij publiek openbaar komen naar anderen, dan gaan ze steeds harder schreeuwen, schelden en tieren om hun zgn. onschuld hardnekkig te blijven bewijzen. Wat een taalgebruik! De werken des vleses nu zijn openbaar; welke zijn overspel, hoererij, onreinigheid, ontuchtigheid, Afgoderij, venijngeving, vijandschappen, twisten, afgunstigheden, toorn, gekijf, tweedracht, ketterijen, Nijd, moord, dronkenschappen, brasserijen, en dergelijke; van dewelke ik u te voren zeg, gelijk ik ook te voren gezegd heb, dat die zulke dingen doen, het Koninkrijk Gods niet zullen beerven, Gal. 5:19-21.

GPPB : De eerste bekering leer jij dus als een "achteraf te kennen zaak", hetgeen bewijst dat jij leeft van een conclusie-geloof. Ook de zuigelingen in de genade geloven daadwerkelijk in Christus, ook al hebben zij nog geen kennis aan een tweede bekering (Luk. 22:32). Waar haal jij de brutaliteit vandaan om anderen te leren, nog wel met opgestapelde ketterijen? Gods Woord verbiedt zelfs nieuwelingen in de genade om dat te doen (1 Tim. 3:6), opdat hij niet in een strik des duivels valle, -zegt Paulus- een strik, waarin jullie duidelijk gevallen zijn. God bekeert uitsluitend dode zondaren met een stenen hart, en geeft hen een vlesens hart, waarna een heel leven van evangelische berouw volgt. Je verwijzing naar farao, is dus louter schizofrenie, want God gaf Farao geen vlesens hart, maar verhardde zijn hart, gifmenger die je bent!

DJK : Zo weet de Heere de godzaligen uit de verzoeking te verlossen, en de onrechtvaardigen te bewaren tot den dag des oordeels, om gestraft te worden; Maar allermeeft degenen, die naar het vlees in onreine begeerlijkheid wandelen, en de heerschappij verachten; die stout zijn, zichzelf behagen, en die de heerlijkheden niet schromen te lasteren; Daar de engelen in sterkte en kracht meerder zijnde, geen lasterlijk oordeel tegen hen voor den Heere voortbrengen. Maar dezen, als onredelijke dieren, die de natuur volgen, en voortgebracht zijn om gevangen en gedood te worden, dewijl zij lasteren, hetgeen zij niet verstaan, zullen in hun verdorvenheid verdorven worden; En zullen verkrijgen het loon der ongerechtigheid, als die de dagelijkse weelde hun vermaak achten, zijnde vlekken en smetten, en zijn weelderig in hun bedriegerijen, als zij in de maaltijden met u zijn; Hebbende de ogen vol overspel, en die niet ophouden van zondigen; verlokken de onvaste zielen, hebbende het hart geoefend in gierigheid, kinderen der vervloeking; Die den rechten weg verlaten hebbende, zijn verdwaald, en volgen den weg van Bileam, den zoon van Bosor, die het loon der ongerechtigheid liefgehad heeft; Maar hij heeft de bestraffing zijner ongerechtigheid gehad; want het jukdragende stomme dier, sprekende met mensens stem, heeft des profeten dwaasheid verhinderd, 2 Petrus 2:9-16.

GPPB : Ik leer NERGENS een droge bekering, hetgeen alleen Achitofels beweren dat ik dat wel leer. Je hebt derhalve totaal niets van mij gelezen en wat jij wel gelezen hebt, verdraai je tot je eigen verderf. Door de genade in Christus ben ik die ik ben en ik spreek uit dagelijkse ervaring, want ik sterf alle dagen, hetwelk ik betuig bij onzen roem, dien ik heb in Christus Jezus, onzen Heere. Ga derhalve met je lasterverhaal maar naar de Rechter van hemel een aarde en kijk of je overeind kunt blijven staan. Ik betuig voor God en Zijne heilige gemeente dat Christus juist op deze morgen (dus zeker niet toevallig) nog opnieuw bevestigd heeft aan mijn arme ziel, hetgeen Hij op mijn 27e jaar ten leven in mijn ziel gesproken heeft: "Ik leef en gij zult leven." En in een leven van aanvechting, en helse bestrijdingen, door eer en oneer, door kwaad en goed gerucht, doorlopend bestreden door laffe duivels zoals jij, sta ik tot op deze dag op de Rots Christus en de Heilige Geest getuigt in mijn hart "Abba Vader". Ik spreek dit getuigend in tegenwoordigheid Gods en zeker niet om me te bewijzen.

DJK : Al ware het, dat ik de talen der mensen en der engelen sprak, en de liefde niet had, zo ware ik een klinkend metaal, of luidende schel geworden. En al ware het dat ik de gave der profetie had, en wist al de verborgenheden en al de wetenschap; en al ware het, dat ik al het geloof had, zodat ik bergen verzette, en de liefde niet had, zo ware ik niets. En al ware het, dat ik al mijn goederen tot onderhoud der armen uitdeelde, en al ware het, dat ik mijn lichaam overgaf, opdat ik verbrand zou worden, en had de liefde niet, zo zou het mij geen nuttigheid geven. De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren; de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen; Zij handelt niet ongeschiktelijk, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad; Zij verblijdt zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid; Zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen. De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieën, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal te niet gedaan worden, 1 Kor. 13:1-8.

GPPB : Wie zal mij kunnen scheiden van de liefde van Christus? Een gemene Boef? Ik lach er heilig om! Ik heb in Christus voor hetere vuren gestaan. Houdt op met die kanarietaal, gemene Boef, want er is niets van God bij en je schroomt ook niet om je handen te branden aan duivelse godslastering. De Heere schelde u, gij profane farizeeër! GPPB. SS.

DJK : De duivelen in de bezetene te Gadara hadden ook een geloof in de Zoon van God, Matth. 8:29. De kanttekeningen merken over dit geloof bij 1 Joh. 4:15 (*kant. 53*) terecht op, dat het niet gemengd was met de werken der liefde, maar gemengd was met de werken der duisternis! Vandaar dat VDB je schreef, toon mij uw geloof vanuit uw liefde werken, beste GPPB. Je schrijft hier dat je in je leven wel voor hetere vuren hebt gestaan. Pas maar op, straks val je voor eeuwig in het hellevuur. Dat is het heetste vuur wat er bestaat, een vuur waar je zult branden maar niet zult verteren, een vuur waar je nooit meer uit zal kunnen komen, met al je opgeblazen goddeloze geschrijf, 1 Kor. 4:6-19. Dan ben je voor eeuwig van God en Christus gescheiden. Dan zou je wensen en bidden dat je nooit een woord geschreven had. Dan zal je voor eeuwig je Schepper en je Rechter moeten gaan vervloeken, die je een mond gaf tot eer van Hem en tot liefde en nut van je naasten. Maar tot op de dag van heden is er alleen maar dodelijk verderf en slangenvien uit je profane geschrijf vandaan gekomen. Gods volk kan in het kwaad vallen, maar jij hebt van het kwaaddoen je dagelijkse werk gemaakt, beste Piet Schrijfgraag. Dit is het laatste wat ik je tot waarschuwing schrijf. "En gij, mensenkind! vrees niet voor hen, en vrees niet voor hun woorden, hoewel wederwilligen en doornen bij u zijn, en gij bij schorpioenen woont; vrees voor hun woorden niet, en ontzet u niet voor hun aangezicht, want zij zijn een wederspanning huis. Maar gij zult Mijn woorden tot hen spreken, hetzij dat zij horen zullen, of hetzij dat zij het laten zullen; want zij zijn wederspanning, Ezechiël 2:6-7."

Met volgende kanttekeningen :

16)

doornen bij u zijn,

Versta, mensen, die steken en kwaad doen met woorden of werken.

17)

schorpioenen woont;

Anders: distelen. Versta, zeer listige en schadelijke lieden, die het verderfelijk venijn hunner boosheid behendiglijk weten uit te schieten.

18)

wederspanning.

Hebreeuws, wederspanningheid; also Spreuk. 17:11, en hier in Ezech. 2:8. Vergelijk Job 24:20, en Job 35:13.